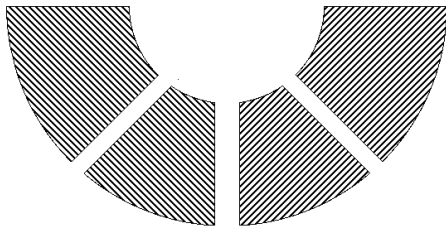
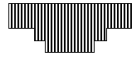

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

19 maart 2003

OPENBARE ZITTING**PUNT 1****MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING : VRAAG VAN DE HEER MARGINET IN VERBAND MET HET DOMEIN PUYENBROECK****De heer Marginet**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er bereikten me een aantal vragen en klachten die ik hierbij op mijn beurt doorspeel aan de deputatie :

1. de ingang van de caravanning zou bijna constant zonder bewaking zijn zodat iedereen er zomaar binnen en buiten kan rijden, dit zowel in de winter als in het zomerseizoen. Bepaalde gebruikers van de caravanning maken zich zorgen over mogelijke diefstallen ;
2. klopt het dat de daar bestaande slagbomen, die er toch al een aantal jaren zijn, zelden of nooit werken ? Desgevallend, waarom niet ?
3. klopt het dat er voorzien was dat de camping van de passanten, die nu verder ligt dan de caravanning zelf, zou verplaatst worden naar het opgespoten terrein naast de caravanning en dat met een gemeenschappelijke ingang met bestendig toezicht ? Zorgen de plannen rond de golf ervoor dat dit niet doorgaat ?
4. er zouden klachten zijn over zowel netheid als prijzen van cafetaria en winkel op de caravanning. Is hierover iets bekend en kan dit desgevallend eens bekeken worden ?
5. mag ik vragen om de hoeveel tijd de rioolputjes er gereinigd worden ? Volgens een paar mensen zouden er soms problemen zijn met verstopping ten gevolge van vallende bladen.

Ik heb geprobeerd kort te zijn, Mijnheer de Voorzitter.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de vragen in verband met de controle op de caravanning is het zo dat de bestaande slagbomen reeds meerdere jaren defect zijn. Wij hebben die zaak al regelmatig besproken met de verkozen campingraad en ik heb vorig jaar formeel aan de campingraad beloofd dat de slagbomen bij het begin van dit seizoen zouden functioneren.

Het jaar ervoor had ik gezegd dat wij dat gingen bekijken in functie van het moderniseren van de toegang tot het domein, maar vermits dit te lang op zich zou laten wachten hebben wij beslist om de werken uit te voeren met dien verstande dat zij ook later in het informaticasysteem qua toegangscontrole mee kunnen opgenomen worden. Er komen dus nieuwe slagbomen.

De werken zijn gestart en het einde van de werken is gepland op 1 april 2003. Dus ik heb ten opzichte van mijn campingraad woord gehouden : ze zullen effectief in gebruik zijn bij de opening van het nieuwe seizoen.

Wat betreft de controle zelf is er een loket bij de toegang van de camping. De controle gebeurt binnen het domein door de wachters die dagelijks aanwezig zijn.

Met betrekking tot mogelijke diefstallen kan ik u evenwel mededelen dat er de laatste vijf jaar geen enkele melding van diefstal van belangrijke zaken gesignaleerd is bij de dienst 111.

Wat betreft uw vraag in verband met de verplaatsing van de caravanning was er indertijd, bij de initiële planning met betrekking tot de golf in het provinciaal domein, een plan om de caravanning te verplaatsen in aansluiting met de camping. Het is niet zoals u stelt, namelijk dat de golf ervoor zorgt dat het niet doorgaat. Het is omdat het prijskaartje dat er aan vast hing - zijnde 1 000 000 EUR, in Belgische frank uitgedrukt toch nog een 40 000 000 BEF - om de campingplaats te verhuizen dat wij de beslissing genomen hebben om ze te laten waar ze is en de inplanting van de golf aan te passen aan de situatie.

Wat de prijzen en de netheid van de cafetaria betreft zitten wij in het domein met een concessiecontract, een overeenkomst waaraan de concessionaris zich moet houden. Als er inbreuken zijn ten opzichte van dat contract schrijven wij de man daarover aan. Wij hebben ook regelmatig overleg met hem om alles zoveel mogelijk te kunnen plannen naar de activiteiten toe die binnen het domein gebeuren zodat hij zich kan voorzien qua personeel, want meestal is dat het grote probleem voor de concessionaris.

DEBATTEN

Afhankelijk van de weersomstandigheden is dat niet zo eenvoudig in te schatten, maar het is zijn bekommernis - en ook de onze - om ervoor te zorgen dat zijn concessie zo goed mogelijk uitgevoerd wordt.

Wat de rioolputjes betreft kan ik u alleen maar mededelen dat er zowel in het voor- als in het najaar een grondige reiniging en een controle gebeurt en dat er tussendoor op regelmatige basis visuele controles worden uitgevoerd. Bij eventuele klachten grijpt de dienst Logistiek onmiddellijk in om het nodige te doen. Dank u.

VRAAG VAN DE HEER HEYNDRICKX NAAR DE AANLEG VAN EEN IJSBAAN TER BEVORDERING VAN DE IJSSCHAATSSPORT IN VLAANDEREN

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor het overdekken van de wielerpiste aan de Blaarmeersen werd een samenwerkingsakkoord gesloten tussen de Vlaamse gemeenschap, Bloso, het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen, de stad Gent en de Wielerbond Vlaanderen.

Een provinciale subsidie van 371 840 EUR is daarvoor ingeschreven.

In het verslag aan de provincieraad konden we lezen dat het middenplein "multifunctioneel moet zijn". Deze multifunctionele invulling van het middenplein kan mogelijk periodiek ingevuld worden door de aanleg van een ijsbaan, dit ter bevordering van de ijsschaatssport in Vlaanderen. Het aanleggen van een ijspiste op het middenplein hoeft niet in strijd te zijn met andere sportdisciplines waarvoor dit sportcomplex werd voorzien.

Voor de democratisering en bevordering van de ijssport in Vlaanderen hebben we nood aan bijkomende mogelijkheden die centraal gelegen zijn. De ideale ligging van de piste in het geheel van verschillende sportmogelijkheden werd hier vroeger al besproken.
Onze schaatsatleten moeten momenteel uitwijken naar Nederland en Duitsland om een Vlaams kampioenschap ijsschaatssport te kunnen rijden. Het gebrek aan belangstelling van de sportoverheid en media in Vlaanderen, aan voldoende trainingsmogelijkheden voor deze sporttak is er de oorzaak van dat we vrijwel nergens staan en als het ware onze atleten moeten inhuren uit de onze omliggende landen.

De Vlaamse Snelschaatsvereniging (VSV) heeft over de mogelijkheid voor de invulling van het middenplein zowel aan de Wielerbond als aan de Vlaamse gemeenschap een geargumenteed dossier voorgesteld dat technisch aanvaardbaar kan zijn.
Als belangrijkste punt, zonder in detail te gaan over wat in dit dossier van de Vlaamse schaatsvereniging vereniging als voorstel te lezen staat, leren we dat daar vijf sportdisciplines mogelijk zijn die met de ijsschaatssport te maken hebben : shorttrackschaatsen, langebaanschaatsen, kunstschaatsen, curling en skeeleren.
De bezettingsgraad van gemiddeld 400 schaatsers per dag wordt geschat op 120 dagen.

In verband met een mogelijke aanleg van een ijsbaan als multifunctionele toevoeging aan de wielersbaan, had ik graag vernomen van de deputatie welke initiatieven zij wil of kan nemen om de mogelijkheid hiertoe op het middenplein van de wielerpiste van de Blaarmeersen te onderzoeken ?
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Tot nu toe was mij van de vraag niets bekend. Ze is althans nog niet aangekaart op het gemeenschappelijk overleg terzake.
Ik ben evenwel bereid om mede in de vergadering van de participanten de vraag te onderzoeken, maar ik wil wel al meegeven dat ik toch wel vrij sterke twijfels heb wat de haalbaarheid betreft, althans als ik de interpellant hoor spreken van langeafstandsschaatsen. Daarvoor is er een terrein nodig van 212 meter op 100 meter, wat onmogelijk in die binnenpiste kan. Dat is naar mijn gevoel op die plaats uitgesloten.

Ook de kostprijs is vrij fors. Er is in het voorstel sprake van 20 000 000 BEF, maar dat zal zeker niet voor de grote langeafstandspiste zijn zoals die voor die bepaalde discipline van het schaatsen mogelijk is.

Naar behoeften toe heb ik ook wel wat vragen omdat er zowel in Limburg als in Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen, Antwerpen en Oost-Vlaanderen twee pistes voorhanden zijn zodanig dat we voor Vlaanderen voor die sport toch over 10 infrastructuren beschikken, wat mij voor een stuk toch tegemoet komend lijkt aan het aantal schaatsers dat we in Vlaanderen hebben.

Trouwens, het is inderdaad zo dat wij daar een bepaalde naam hebben, namelijk Veldkamp, maar u weet ook dat het een geïmporteerde kampioen is die op een bepaald ogenblik op Nederlands niveau van de eerste plaats verdrongen is en zo in Vlaanderen is beland.

Bij lectuur van uw interpellatie had ik het slecht gelezen, maar nu begrijp ik dat u opteert voor een periodieke baan wat impliceert dat die installatie in de zomer zou verdwijnen. In dat geval denk ik dat de mogelijkheid kan bekeken worden, maar dat zal afhangen van alle partners samen die een inbreng doen in het geheel en van de behoeften. Naar mijn weten bestaat er in het Gentse een zeer sterke behoefte voor binnenveldterreinen die multifunctioneel kunnen gebruikt worden, wat trouwens voor onze scholen ook de mogelijkheid zou bieden om complementair over sportinfrastructuur te beschikken.

Samengevat, Mijnheer de Voorzitter, wil ik dat graag onderzoeken al moet ik er eerlijkheidshalve aan toevoegen dat ik niet veel goede hoop heb op de realisatie ervan.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER STEVENHEYDENS NAAR DE ROL EN HOUDING VAN DE PROVINCIE BIJ DE KEUZE VOOR NIEUWE OVERSTROMINGSGEBIEDEN

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De mogelijke aanleg van bijkomende overstromingsgebieden in Oost-Vlaanderen zorgt voor ellende en onzekerheid bij de landbouwers en bewoners van de bewuste gebieden.

Op dit ogenblik drijft de Vlaamse overheid op zeer korte tijd mensen uit hun huis voor de aanleg van de ringdijk voor de potpolder van Kruibeke. Men houdt totaal geen rekening met inwoners die op de rand van het bewuste gebied wonen en mits een kleine aanpassing van de werken ontzien kunnen worden.

Voor deze gedupeerden, die op zeer korte tijd uit hun huis worden gezet, is er geen begeleiding zoals in Doel. Nochtans zijn de dossiers met elkaar verbonden.

In andere Oost-Vlaamse gemeenten leeft men momenteel in onzekerheid. De Vlaamse overheid heeft een keuzelijstje van ongeveer 4 500 hectare opgesteld van gebieden in onze regio die in aanmerking komen voor de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden.

Vooral de landbouwers zijn hierover ongerust.

Het gaat onder meer om het gebied ten noorden van Doel, ongeveer 1 100 hectare, en gebieden in gemeenten zoals Steendorp, Elversele, Moerzeke, Hamme, Waasmunster, Lokeren, Zele en Berlare. In elk van de geselecteerde gebieden zijn landbouwers actief die door de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden een kruis kunnen maken over hun landbouwactiviteiten.

Graag had ik vernomen :

- welke rol er is weggelegd in dit dossier voor de provincie ?
- op welke manier het overleg tussen de Vlaamse overheid, lokale besturen, landbouworganisaties en betrokkenen wordt georganiseerd ?
- in welke mate de provincie wordt betrokken bij de selectie van de gebieden en wat het standpunt van de bestendige deputatie is in verband met de aanleg van bijkomende overstromingsgebieden ?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op dat vlak is er heel wat gaande is omdat men de stuwdam, zoals die in Antwerpen geconcipeerd was en op een zeer hoog kostenplaatje uitkwam, momenteel heeft afgeschreven.

Momenteel beschikken wij in het Scheldebekken over een garantie die berekend is op een stormvloed die om de 70 jaar voorkomt. Door het GOG voor het overstromingsgebied Kruikeke wordt de 70 jaar opgetrokken naar 350 jaar. Praktisch betekent dit dat met die potpolder het Scheldebekken veilig zou zijn tegenover een statistische stormvloed die eens om de 350 jaar voorkomt.

Indien wij evenwel de Nederlandse norm willen halen van een stormvloed die ééns om de 10 000 jaar voorkomt, is er nog een kleine 5 000 hectare nodig.

De interpellant heeft het cijfer 3 500 genoemd, dus wij zitten nog niet op Nederlands niveau. Als wij dat willen, hebben we nog 5 000 hectare nodig.

Op dit ogenblik wordt er, in opdracht van AWZ, fors gestudeerd en is men op zoek naar mogelijke overstromingsgebieden die in aanmerking kunnen komen om die 5 000 hectare supplementair te leveren. De studie wordt gedaan door een consortium van studie bureaus welke volop aan het werk zijn.

Het Vlaams gewest wil naar een win-winsituatie gaan gezien de maatschappelijke weerstand. Het is nogal wies dat dergelijke projecten dat oproepen. Maar aan de andere kant moeten wij ook weten wat wij willen en niet staan schreeuwen dat er niets gebeurt als wij met ons voeten in het water staan. Het is het één of het ander, maar men zal niet de geit en de kool sparen.

Men studeert dus voor de moment.

In een volgende fase zullen alle actoren geraadpleegd worden en de provincie is één van de actoren. Wij worden af ten toe eens gebriefd naar de stand van zaken. Vandaar dat u wellicht ook beschikt over een aantal mogelijke plaatsen, valleigebieden langs de Schelde waar mogelijk water zou kunnen gestockeerd worden. Mijn eigen regio, Hamme, Moerzeke,... zouden kunnen in aanmerking komen, maar dat is nog niet gefinaliseerd. Op het ogenblik dat men zover is zal men alle actoren raadplegen en zal men definitief proberen om die zaken vast te leggen.

Omdat de vastlegging van de overstromingszones op dit ogenblik nog niet is gebeurd heeft de deputatie uiteraard ook nog geen standpunt terzake ingenomen.

Dank u.

PUNT 2

PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN : VOORLOPIGE VASTSTELLING VAN HET VOORONTWERP PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN OOST-VLAANDEREN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wanneer wij vandaag overgaan tot de stemming over het voorontwerp Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan en tot de voorlopige vaststelling ervan, moeten wij ons realiseren dat dit hier eigenlijk een belangrijk scharniermoment is in onze Oost-Vlaamse structuurplanning. Immers vandaag staan wij op het punt het administratief en bestuurlijk proces te honoreren dat definitief van start ging reeds in het voorjaar van 1998 met een nota waarin de problematiek rond de ruimtelijke ontwikkeling op het grondgebied van onze provincie werd verkend en in kaart gebracht.

Uit de startnota groeide het concept van informatief gedeelte van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Het informatief gedeelte gaat, zoals u weet, in op de bestaande ruimtelijke structuur, de problemen, de knelpunten en de taken van het provinciebestuur.

Dit document was het voorwerp van een inspraakronde in het najaar van 1999.

Naast het informatief gedeelte werd ook het richtinggevend gedeelte geconcipeerd, een onderzoek naar de mogelijkheden voor de ruimtelijke ontwikkeling in Oost-Vlaanderen.

Deze nota bevatte nog geen definitieve standpunten. In mei/juni 2000 organiseerde het provinciebestuur een uitvoerige informatie- en overlegronde over dat concept van richtinggevend gedeelte. Na de zomer werden alle opmerkingen gebundeld, kritisch doorgenomen en waar nodig verwerkt tot een meer definitief concept van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. De startfase werd afgesloten met het opstellen van een voorontwerp van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

De bestendige deputatie keurde in september 2002 voor de eerste maal het voorontwerp goed. Na het structureel overleg met de Administratie Ruimtelijke Planning, dat plaats vond in de maand oktober, werd de tekst her en der bijgestuurd, wat uiteindelijk heeft geleid tot een nieuwe goedkeuring door de deputatie op 12 december 2002.

De Oost-Vlaamse colleges van burgemeester en schepenen, de bevoegde minister en de gewestelijke administraties en instellingen kregen het voorontwerp toegezonden en konden hun opmerkingen en eventuele bezwaren indienen, uiterlijk op de plenaire vergadering van 3 februari 2003, en dan zijn we al in het zere nabije verleden, Mijnheer de Voorzitter.

Van deze vergadering werd verslag uitgebracht aan de bestendige deputatie. Het advies van de PROCORO - de Provinciale Commissie voor Ruimtelijke Ordening - werd mee in overweging genomen bij de definitieve opmaak van het voorontwerp, waarvan wij u vandaag de voorlopige vaststelling vragen.

Tot hier in een notendop de stappen die noodzakelijk waren binnen de fase van het vooroverleg. Het is inderdaad een lange weg geweest, maar ik ben de mening toegedaan dat deze werkwijze, verankerd in het decreet van 18 mei 1999 houdende de ruimtelijke ordening, ook een belangrijke meerwaarde heeft. De diverse inspraak- en overlegmomenten hebben er immers voor gezorgd dat dit voorontwerp reeds steunt op een breed bestuurlijk, maatschappelijk en administratief draagvlak. Meer dan een oefening in geduld wordt het zo in de eerste plaats een oefening in democratische besluitvorming.

Omdat de provincieraad uiteraard hierin een beslissende rol speelt, achtte de bestendige deputatie het noodzakelijk om u via de daartoe bestemde commissiezittingen uitvoerig in te lichten over de inhoud en de procedure van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Ik bespaar u dan ook in deze inleiding tot het debat de informatieve toelichting die u reeds ten overvloede heeft gekregen, onder andere dankzij de medewerking van de voorzitter en het bureau op de twee vergaderingen van de verenigde commissies die we hier in de voorbije maanden gehad hebben.

Wel wil ik u kort onderhouden over de structuurplanning zelf omdat deze in Vlaanderen een belangrijke trendbreuk heeft teweeggebracht in het ruimtelijk beleid van het voorbije decennium en men niet de volle betekenis van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan kan vatten wanneer men het plan niet in het licht van een bredere beleidsconcept wenst te zien. Eigenlijk - en dat is hier ook gesteld op één van de commissievergaderingen - moeten we daarvoor een stuk terugkeren in de geschiedenis van de ruimtelijke planning in België en in Vlaanderen.

Hoewel de eerste stedenbouwwetten reeds dateren uit de tweede helft van de negentiende eeuw, was ruimtelijke ordening tot voor enkele decennia vooral een privaatrechtelijke aangelegenheid. De burger diende terug te vallen op juridische technieken zoals het vruchtgebruik, de erfdiensbaarheden, de landpacht en zo meer. Een eerste bescheiden stap in publiekrechtelijke zin waren de wetten die kort na de eerste wereldoorlog van kracht werden maar die eenzijdig waren gericht op de wederopbouw van de steden.

Het is dan ook wachten tot het begin van de jaren '60 vooraleer de overheid zich ten volle bewust wordt van de planologische rol die ze zou kunnen spelen. De wet van 29 maart 1962 is uitgegaan van drie planningsniveaus, namelijk dat van de streek, het gewest en de gemeente en moest leiden tot de vaststelling van streek- en gewestplannen, enerzijds en algemene en bijzondere plannen van aanleg, anderzijds.

Plannen van aanleg zijn uiteraard enkel efficiënt in zover er een goed daarop aansluitende vergunningsregeling is uitgewerkt.

De wet van 1962 bevat derhalve, benevens de "macroregeling" van de ruimtelijke ordening (plannen van aanleg), een belangrijke microregeling van de stedenbouw, dit wil zeggen een vergunningstelsel onder meer op het vlak van de verkavelingen. Wat de bouwvergunningen betreft, werd onder meer gezorgd voor een meer eenvormige en unieke aanvraagprocedure, in die zin dat de bouwvergunning voortaan enkel door het college van burgemeester en schepenen zou worden uitgereikt.

DEBATTEN

Helaas, de sterkte van deze wet was tegelijk ook haar zwakte. Immers, de nieuwe planologische instrumenten die de wet creëerde om haar objectieven te bereiken, gingen in de stedenbouwkundige praktijk hun eigen leven leiden en keerden zich fataal tegen het oorspronkelijk uitgangspunt van de wetgever, met name : een grondige, globale planning van onze ruimtelijke ordening. De streekplannen bleven uit, de gewestplannen namen hun plaats in. Er kwamen bitter weinig algemene plannen van aanleg, de bijzondere plannen van aanleg dienden eerder om van een gewestplan af te wijken dan om er nadere invulling aan te geven.

Veel had ook te maken met de aard van de gewestplannen zelf. Zij bevatten te gedetailleerde voorschriften die in feite niet in overeenstemming waren met het macroniveau waarvoor zij bestemd waren. Het werd zo voor de lokale besturen onmogelijk om door middel van de lagere plannen een concrete en op de lokale omstandigheden geënte invulling te geven aan het globaal ruimtelijke ordeningsbeleid. Bovendien zagen gemeenten geregeld af van het opstellen van een algemeen plan van aanleg, rekening houdend met de detailmatige opmaak van het gewestplan. Als men het in het vakjargon over de uitzonderingsplanologie heeft, vindt deze hier zijn oorsprong, Mijnheer de Voorzitter.

Toch zullen de gewestplannen, zoals u weet, zeer lang toonaangevend blijven binnen onze ruimtelijke ordening. Op 28 december 1972, toch al zo een 10 jaar na de uitvaardiging van de stedenbouwwet, werd een koninklijk besluit betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen goedgekeurd. Dit koninklijk besluit bepaalde en definieerde onder meer de verschillende bestemmingsgebieden die moesten worden opgenomen in de gewestplannen.

Nog steeds, en dit nog tot op het ogenblik dat zij door gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen zullen worden vervangen, zijn de gewestplannen met hun diverse bestemmingsgebieden de stedenbouwkundige factor bij uitstek.

Wij zijn dus inmiddels 31 jaar later.

En die gewestplannen kwamen dan tot stand einde de jaren '70 begin de jaren '80.

De historische aarzeling van onze overheid om inzake ruimtelijke ordening wetgevend op te treden en de uitzonderingsplanologie die door de gewestplandoctrine haar intrede maakt sinds de jaren '60, is achteraf bijzonder nefast gebleken voor onze globale ruimtelijke ordening. Wie ruimte immers sectoraal benadert, toetst de vraag van de ene sector niet aan die van de andere. Wie vraagt, heeft kans om te krijgen. Dat is het principe.

Wie de ruimte bovendien statisch benadert, houdt geen rekening met toekomstige maatschappelijke ontwikkelingen. Wie de ruimte tenslotte alleen bekijkt vanuit concrete probleemstellingen, toetst zijn oplossingen niet meer aan een globaal beleidskader.

Kortom, zo een benadering kan nooit leiden tot een evenwichtige en kwaliteitsgerichte aanpak van onze ruimte.

Gaandeweg groeide dan ook de noodzaak aan een nieuw concept, waarin de ruimtelijke ambities van de diverse sectoren tegen elkaar konden worden afgewogen en waarin kon geanticipeerd worden op nieuwe maatschappelijke uitdagingen.

Geen planologie meer van de vraag dus, maar een planologie van het aanbod. Geen sectorale benadering meer, maar een geïntegreerde.

Wie de ruimtelijke ordening als een dynamisch gebeuren ziet, moet de noodzaak inzien van planning en dan nog liefst van een planning op langer termijn. Zo rijpte in de jaren '70 en '80 de idee van de structuurplanning als nieuw planologisch concept.

Toch zou het nog heel wat voeten in de aarde hebben vooraleer het nieuwe concept een juridische basis kreeg.

Reeds in 1993 stelde het Oost-Vlaams provinciebestuur een startnota op voor een ruimtelijk structuurplan, waarmee het eigenlijk anticipeerde op het aangekondigde planningsdecreet dat uiteindelijk nog drie jaar op zich liet wachten.

Wanneer het decreet in 1996 dan toch gestemd raakt, realiseert het wel meteen een trendbreuk in de planologie. Ruimtelijke kwaliteit en duurzaamheid vormen de uitgangspunten voor een dynamisch en continu proces van visie- en beleidsvorming inzake ruimtelijke ordening. Er komt een nieuw instrumentarium waarin het structuurplan centraal staat.

In 1997 keurt de Vlaamse raad het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen goed, dat onder het motto "Vlaanderen, open en stedelijk" de bakens uitzet voor de toekomstige ruimtelijke visie in dit landsgedeelte.

Het moet ook het kader vormen waarbinnen de provinciale en gemeentelijke structuurplannen tot stand komen.

De decreetgever stapt immers in het daaropvolgende decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening af van een centralistische benadering en kiest resoluut voor het subsidiariteitsbeginsel : "Elke bevoegde overheid houdt zich bezig met die materies die het best op dat bewuste niveau worden geregeld. Beslissingen moeten worden genomen op het meest geschikte niveau."

De drie verkozen bestuursniveaus krijgen dan ook een eigen planologische bevoegdheid, die zich veruitwendigt in de opmaak van ruimtelijke structuurplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen en dat houdt meteen ook het inspelen in op nieuwe uitdagingen.

De provinciebesturen worden bevoegd voor de verdeling van het bijkomend woningencontingent over de provincie, de selectie van hoofddorpen en woonkernen, de afbakening van kleinstedelijke gebieden en de afbakening van regionale bedrijventerreinen.

Het voorontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan dat vandaag voorligt, is het resultaat van een evenwichtsoefening tussen stedelijk en buitengebied, tussen harde en zachte beleidssectoren. Het ruilt de sectorale benadering in voor de idee dat de ruimtelijke verzuchtingen in de diverse sectoren tegen elkaar moeten worden afgewogen.

Het werk is evenwel niet af. Het is nooit af. Structuurplanning is "a work in progress". Nieuwe uitdagingen, onder meer op het vlak van mobiliteit, ruimtelijke economie en integraal waterbeheer zullen de komende jaren hun invloed hebben op de structuurplanning.

Vorige week vrijdag opende de Nederlandse koningin Beatrix de Westerscheldetunnel tussen Terneuzen en Ellewoutsdijk. De tunnel zal onze economische, sociale en culturele banden met Zeeuws-Vlaanderen aanzienlijk versterken. De Westerscheldetunnel zal structurele perspectieven openen. Ik denk hier onder andere aan de mogelijkheden voor het toerisme en de grensarbeid. Maar wat ons vooral zal moeten bezig houden is de problematiek van de mobiliteit - later, aan de hand van een interpellatie hier gesteld door een collega, zal daar dieper op ingegaan worden - meer bepaald inzake de toegangswegen.

Verder wil ik een lans breken voor een geïntegreerde benadering die verder gaat dan de structuurplanning zelf. Er is eveneens nood aan een groeiende afstemming tussen de ruimtelijke structuurplanning, enerzijds en de sectorale beleidsplanning, anderzijds teneinde geen diffuse beleidssignalen uit te sturen. Concreet denk ik hier bijvoorbeeld aan de afstemming tussen onze eigen structuurplanning en het strategische plan voor ruimtelijke economie dat als doel heeft om de ruimte voor ondernemen in Vlaanderen te bevorderen, onder meer door inzicht op te bouwen over de ruimtelijk-economische structurele dynamiek in Vlaanderen.

Er wordt hierbij gewerkt rond vier onderzoeksthema's : zonevreemde bedrijven, omschakeling van bestemde naar bouwrijpe bedrijventerreinen in de economische knooppunten in Vlaanderen, de ruimtelijk-economische hoofdstructuur van Vlaanderen en de evaluatie van de ruimtebalans economie. Dit laatste rapport heeft de verdienste dat er voor het eerst in Vlaanderen een methode aangereikt wordt om de provinciale ruimtebalansen te evalueren vanuit economische doelstellingen.

De tijd dat een ruimtelijke vraag vanuit één discipline wordt benaderd, ligt voorgoed achter de rug. Wanneer we vandaag een bedrijventerrein willen vestigen, moeten we deze optie onder meer durven en kunnen toetsen aan het mobiliteitsvraagstuk, de leefbaarheid en de vigerende milieurielijn.

Het provinciebestuur kiest, Collega's, resoluut voor deze multidisciplinaire benadering in zijn ruimtelijke planning en wil zo een dam opwerpen tegen mogelijke ruimtelijke conflicten.

Een laatste voorbeeld dat ik hier wil aanhalen is het zogenaamde Sigmaphan, tot aanduiding van overstromingsgebieden, waarin het provinciebestuur het Vlaams gewest adviseert. Het globaal advies is het resultaat geweest van een grondig overleg met alle betrokken sectoren. Deze intersectorale beleidsaanpak werd binnen de provincie overigens ook administratief verankerd in het interdienstoverleg.

DEBATTEN

Tot hier enkele beschouwingen bij het voorontwerp van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, waarmee ik u de historische en methodische beleidscontext heb willen schetsen waarin het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan is tot stand gekomen en dat een aanleiding mag zijn tot het debat dat hier zal volgen.

Dank u.

Applaus

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Naar mijn mening is aan deze raad nog nooit een schotel opgedist, zo omvangrijk, zo complex en zo ingrijpend als het dossier dat deze namiddag aan deze raad wordt voorgelegd.

Ik denk dat het daarom nuttig is dat wij voldoende tijd uittrekken om zo een belangrijk document ten gronde te bespreken.

Het voorontwerp van het Oost-Vlaams Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan is zeker niet het resultaat van enig haastwerk. De deputatie en de bevoegde diensten hebben ruim de tijd genomen vooraleer dit document aan ons voor te leggen. Na de aanzet van structuurplanning op Vlaams niveau in november 1992 begon de provincie in september 1993 - dus bijna 10 jaar geleden - met de voorbereiding. Van de toenmalige commissie ad hoc zit vandaag in deze raad nog één derde van de leden die toen door de verschillende fracties waren voorgedragen. Tien jaar zijn voorbijgegaan. Wij hebben ondertussen twee provincieraadsverkiezingen meegemaakt en overleefd en er was het wachten - maar ondertussen nog altijd wachten - op beslissingen die Vlaanderen moest treffen. Dat alles zorgde mede voor de langzaamheid en de vertraging.

Maar in tegenstelling tot de reactie van sommigen tegenover die langzaamheid en die traagheid, en misschien schijnbaar onlogisch, kan ik mij daarbij alleen maar verheugen. De inzet is immers van kapitaal belang, namelijk het (her)ordenen van de beschikbare ruimten.

De taak is terzelfder tijd bijzonder omvangrijk, want er moet op hetzelfde moment een zinnig antwoord worden gegeven aan de vele en soms tegenstrijdige vragen naar meer ruimte, naar meer expansieruimte.

De opdracht is niet alleen van kapitaal belang, ze is niet alleen omvangrijk, maar is ook bijzonder delicaat omdat het tenslotte gaat over essentiële behoeften zoals wonen en werken.

Bovendien is het voorwerp van dit plan, deze studieopdracht, de grond, het territorium. Dat is uitermate kostbaar, onmisbaar, uniek, niet vatbaar voor uitbreiding of vermenigvuldiging. En juist omdat we met velen aanspraak maken op diezelfde beperkte en kostbare ruimte is het nu eenmaal de moeilijke, delicate opdracht van de overheid - de politiek verantwoordelijken - om keuzes te maken. Daarbij maakt men nooit vrienden. Men kan bij het maken van een keuze nooit terzelfder tijd een positief antwoord geven op alle gestelde vragen. Maar goed, we moeten rekening houden met zoveel mogelijk gerechtvaardigde verwachtingen en we moeten terzelfder tijd kijken of de invulling van die verwachtingen past binnen de globale visie die ontwikkeld wordt. Elke ondoordachte, elke ongecontroleerde ingreep kan hier onherstelbare schade berokkenen aan de ruimte.

Wat als oplossing voor de gestelde verzoeken en de vigerende problemen wordt aangediend, kan om die redenen, Achtbare Collega's, niet genoeg worden gewikt en gewogen en kan nooit voldoende onderbouwd worden door wetenschappelijk onderzoek.

Vanuit die visie denk ik dat het voorliggend plan voor onze provincie een stuk pionierswerk is geweest. Nooit voorheen werd bij het opmaken van een dossier zoveel voorbereidend werk verricht, zoveel voorafgaande studies opgedragen aan studie bureaus en eigen diensten. Vandaar dus dat wij, als fractie, graag onze dank uitspreken aan het adres van deze diensten voor hun grote inzet. Wij feliciteren hen reeds voor het bereikte resultaat, al zal de volmaaktheid ook hier niet van deze wereld zijn. Dat zal trouwens wel blijken tijdens het debat.

Het is om reden van die langzame en tegelijk intense voorbereiding begrijpelijk dat de tot nu toe vanuit de gemeenten uitgeoefende kritieken vooral draaien rond "vergissingen" met een lokaal karakter, rond het statuut van de lokale infrastructuur en bovenal draait het rond de selectie van hoofddorpen en woonkernen of rond het niet erkennen van één of andere "nederzetting" - dat is een term die gebruikt wordt in het document - als woonkern.

De discussie en kritiek rond de woonkernen en de hoofddorpen is een zeer begrijpelijke discussie, zelfs een achtenswaardige discussie, Mijnheer de Voorzitter. Het is niet verkeerd van erg bekommerd te zijn om wat onder de kerktoren gebeurt en moet gebeuren. Dat is geen beschamende bezigheid, integendeel, alhoewel we anderzijds moeten vaststellen dat de opdeling in hoofddorpen en woonkernen niet zo een verdragende consequenties heeft als meestal wordt gedacht, tenminste niet in dit voorontwerp van structuurplan, het Oost-Vlaamse ontwerp.

De niet-erkenning van bepaalde kernen is veel betekenisvoller voor de toekomst van een dergelijke bewoning. Maar alles samen genomen : als men de samenvatting leest van de algemene vergadering en het verslag van PROCORO stel ik vast dat de klacht van de buitengebiedgemeenten over hun beperkte taakstelling een tegenhanger vindt in de klacht van de groot- en regionaalstedelijke gebieden over hun verminderde taakstelling, namelijk tot 90 %. Precies diezelfde klacht gaat uit, bijna uni sono, zei het dan tegengesteld aan elkaar, van de grootstedelijke gebieden en anderzijds van de buitengebiedgemeenten die dan over hetzelfde klagen : een gebrek aan taakstelling. Maar in wezen is dat natuurlijk contradictorisch.

Ook de kritiek van PROCORO blijft heel beperkt, al maak ik daarbij abstractie van de standpunten van de minderheid. Naast een aantal terecht bijsturende bepalingen en actuele bekommernissen, zoals in verband met de wateroverlast, blijven naar mijn aanvoelen twee negatieve kritieken over :

- de afwijzing van de verdere realisatie van de N41, alhoewel het ene gedeelte van de vergadering zegt "geen realisatie in de ene richting" en een ander gedeelte van de vergadering zegt "geen realisatie in de twee richtingen" ;
- het aankaarten van het driesporenbeleid in verband met de bijkomende bedrijfsterreinen.

Mij komt het ook voor, Mijnheer de Voorzitter, dat de commissie het deel bindende bepalingen wel iets ruimer wilde zien, en ik vind dit terecht.

De opmerking vanwege de NMBS, van AROHM en van de Administratie Economie zullen vermoedelijk en onvermijdelijk tot bijstellingen verplichten.

Een andere mogelijke kritiek die zou kunnen worden gebracht tegen het in globo doordachte en samenhangende resultaat - daar blijf ik bij - betreft een deel van de statistische gegevens waarop de ontwerpers zich hebben moeten steunen.

Ik denk bijvoorbeeld aan de sector huisvesting.

Als men in het document leest dat er nood is aan 85 000 nieuwe woningen en nog maar 14 dagen geleden de minister van Huisvesting zegt dat het gaat over 65 000 woningen is er toch wel enig verschil, denk ik. Maar goed, ik stel alleen maar vast dat er een gebrekkigheid is wat de beschikbare statistieken betreft en het is dus niet de schuld van de diensten die dit voorontwerp moesten samenstellen dat zij daar waarschijnlijk toch wel vergissingen hebben gemaakt.

Ik stel vast dat bijvoorbeeld voor Lokeren er een reserve aan industriegrond nog ingeschreven staat van 85 hectare. Maar op het terrein zelf kan iedereen zien - bij manier van spreken - dat het gaat om 40 hectare. Dat is ook weer maar een verschil dat niet onbeduidend is. En als u zo een cijfers ziet, kijkt men toch op een andere manier naar de rest van de cijfers.

De deputatie heeft in het voorbije decennium ook ruime inspraakansen georganiseerd. Er was intern overleg tussen alle betrokken diensten en een extern overleg waarbij tientallen gemandateerden waren betrokken. Er is reeds een openbaar onderzoek geweest (zonder veel resultaat), er waren ettelijke ruim verspreide publicaties over het plan en er waren de officiële voorlichtingsvergaderingen. Door de gedeputeerden - sommige toch - werd langs het verenigingsleven en langs politieke en sociale organisaties voorlichting gegeven. Er was de plan- en sturgroep, PROCORO, de contacten met de gemeentebesturen, enz.

Ik heb het daarnet nog gezegd : nog nooit is in deze raad een dossier voorgelegd waarrond zoveel te doen is geweest bij de voorbereiding van het dossier en eigenlijk is er nog nooit een dossier voorgelegd aan deze raad waar zo een ruime inspraakansen zijn geboden als vandaag.

Maar het gaat inderdaad over iets bijzonder belangrijk.

Door dit alles is dit voorontwerp het resultaat - en ik vat samen - van een langzaam, omvangrijk, veelzijdig, zo gefundeerd mogelijk en zo democratisch mogelijk proces.

Onder meer in het licht van deze vaststelling is de voorziene houdbaarheidsdatum, namelijk het jaar 2007, naar mijn mening onzin.

DEBATTEN

En ik weet natuurlijk ook - en de eerste gedeputeerde heeft het daarnet uiteengezet - dat structuurplanning meer inhoudt dan de mogelijkheid tot snelle herziening dan dit het geval was bijvoorbeeld bij de gewestplannen of de streekplannen, indien ze ooit zouden bestaan hebben, of de bijzondere plannen van aanleg. Maar dat doet niets af aan mijn overtuiging en ze wordt onderbouwd door de planologen die zeggen : "Structuurplanning is een continu en cyclisch proces." Dat zou moeten leiden tot een "dynamische ruimtelijke ordening". In het decreet van 24 juli 1996 stond zelfs dat het gold "voor een termijn van vijf jaar". Ondertussen zijn we aangekomen in het jaar 2003 en we zitten vandaag in een stadium van het voorontwerp.

Met andere woorden, Collega's, 2007, de houdbaarheidsdatum van dit voorliggend plan, is iets dat naar mijn mening gewoon onzin is.

Het definitief afronden van dit structuurplan, al dan niet na verdere aanpassingen, zal minstens aanslepen tot midden 2004. Na de definitieve vaststelling dient werk gemaakt van de vele provinciale uitvoeringsplannen - en ik verwijs naar pagina 436. Het is een lange, lange resem van uitvoeringsplannen - en van de afbakening van de kleinstedelijke gebieden, enz. Misschien is dan ondertussen het VEN eindelijk gepubliceerd en zal er moeten gesleuteld worden aan de hypothetische intekening van die natuurgebieden, natuurverbodingsgebieden in dit voorontwerp.

De gemeentebesturen moeten dan op hun beurt de bepalingen van het provinciaal plan gaan vertalen in een eigen structuurplan. Dat zal opnieuw veel tijd vragen en misschien nog meer politieke moed, want het is duidelijk dat de bevolking ten overstaan van die gemeentelijke structuurplannen nog een kritischere houding zal aannemen dan ten overstaan van dit provinciaal structuurplan. Het gaat immers om de realisatie van weliswaar voorziene opdrachten, maar het zal dan gaan om dingen die bijzonder concreet worden en waarvoor dan uiteraard ook wel veel aandacht zal zijn.

Ik denk verder aan de concretisering van de opdrachten in dit plan inzake nieuwe woningbouw, inzake bijkomende bedrijfsterreinen. Als u weet dat de aanleg van een nieuwe industriezone, een nieuw bedrijfsterrein minstens een termijn vergt van vier tot vijf jaar - en dan moet het al bijzonder snel gaan - maar normaliter 10 tot 15 jaar aansleept, is het duidelijk dat dit plan nog wel een tijdje zal meegaan. Vandaar mijn vraag : waarom laat de Vlaamse regering het waanbeeld van een herziening in 2007 - ik bedoel een globale herziening - bestaan ?

U zult zeggen : "Dit is een theoretische vraag, een retorische vraag." Collega's, ik denk dat het hier gaat over iets meer, namelijk over de vertrouwensrelatie tussen het publiek en de politiek.

Ik wil u toch herinneren - en sommigen zullen dat dossier kennen - dat er ooit beloofd is geweest dat de gewestplannen al 10 jaar gingen herzien worden. Al degenen die in een gemeentebestuur hebben gezeten, zullen zich herinneren dat toen heel lang bij de publieke opinie die verwachting leefde en niet altijd met de nobelste bedoelingen wat de ruimtelijke ordening betreft, maar zeer dikwijls geïnspireerd door een begrijpelijk en een zeer menselijk eigenbelang. Maar over 10 jaar ging het plan herzien worden. Er is uiteraard niets gebeurd. En dan is de minister gekomen die in contact met de gemeentebesturen een lijst gemaakt heeft van alle mogelijke gewenste herzieningen en leefde opnieuw de verwachting. Er zou een globale herziening komen en ik meen te weten - en sommigen onder u weten dat ook - dat er bijzonder veel werk geweest is op dat ogenblik voor landmeters en notarissen om het dossier voor te bereiden want uiteindelijk ging de bouwgrond in Vlaanderen alleen maar toenemen.

Ook daar is niets van gekomen.

Ik denk dat een dergelijke houding alleen maar anti-politiek is en we zouden dat dus best vermijden.

Vandaar, alstublieft, het laten springen van de eindtermijn van 2007 die onzin is.

Bijkomend moet overigens de vraag gesteld worden of een "snelle" herziening wel wenselijk is. Een duurzame ruimtelijke ordening eist een duurzame planning. Een vlotte herziening zorgt te gemakkelijk voor een schadelijke ruimtelijke ordening. Het verleden heeft ons bewezen dat enkele bijsturingen van de gewestplannen altijd ten koste van de open ruimte waren en zonder dat er veel rekening werd gehouden met de schadelijke neveneffecten voor andere sectoren of voor de omgeving.

De conclusie is dus tweevoudig :

1. een snelle globale herziening is praktisch onuitvoerbaar ;
2. ze is allesbehalve wenselijk.

Correctie van misslagen en bijsturingen die passen binnen de aanvaarde basisfilosofie en die het ingebouwde evenwicht respecteren, moeten uiteraard gebeuren. En als het gaat om zaken die zich van praktische aard opdringen dan zal dat uiteraard ook moeten gebeuren. Begrijp mij niet verkeerd : ik pleit niet voor een statische planning, het zogezegde model van weleer, maar ik pleit nog minder voor een te dynamisch planproces.

In politiek opzicht is wat we vandaag bespreken vrij onschuldig in vergelijking met wat nog moet worden gedaan. Het is nog maar een vrij theoretische oefening die we maken. Dat is nogal agressief gezegd, maar daar komt het eigenlijk op neer.

Voor het brede publiek, en misschien niet alleen voor dat publiek, blijft dit voorontwerp in grote mate een complex en halfduister getheoretiseer. Waar de tekst wat concreter wordt, Collega's, lokt dit nu reeds emoties uit.

We zullen daar deze namiddag misschien getuige van zijn.

De belangstelling en het debat zullen gemakkelijker aanzwellen bij het afbakenen van het VEN. Ik wil de collega's herinneren aan wat we meegemaakt hebben bij de poging tot de Groene Hoofdstructuur.

De emoties zullen oplaaien bij het vastleggen van de agrarische structuur, het inkleuren van de gemeentelijke structuurplannen, het concreet aanduiden van de terreinen voor de bosuitbreiding - in deze tekst, Collega's, staat dat wij 3 500 hectare in Oost-Vlaanderen een bosbestemming zullen geven - en de bijkomende bedrijfsterreinen - 1 670 hectare - onder andere ook in het buitengebied, ik wil het nog zien gebeuren, en er zijn de bijkomende natuurgebieden. Met andere woorden, de kat zal maar op de koord komen wanneer morgen datgene wat hier voorligt, en wat nobel is en bijzonder goed bedoeld en bijzonder goed geschreven, tot concrete realisaties zal moeten gesteld worden.

Het ontwerp beantwoordt, naar mijn inschattingsvermogen altijd, aan de taakstellingen die aan het provinciaal niveau destijds door Vlaanderen werden toegewezen. In juni 1999 werden ze voor deze raad door gedeputeerde Vercamer vastgelegd in een 13-puntenprogramma.

Ik stel bovendien vast dat het dossier op een coherente manier is opgebouwd en met veel zin voor het noodzakelijke evenwicht, dat wil zeggen met aandacht voor de vele ruimtebehoeften die zich hoe dan ook stellen én terzelfder tijd met zorg voor de open ruimte en de natuurwaarden : de twee meest kwetsbare en in het verleden te gemakkelijk aangetaste elementen in de strijd om de ruimte.

Toegegeven, de vrijheid om de taken in te vullen was voorafgaandelijk ingesnoerd door de :

1. bindende bepalingen van het Structuurplan Vlaanderen ;
2. schaarste aan beschikbare ruimte, niet veel meer dan 2 000 m² per Oost-Vlaming ;
3. zware erfenissen uit het verleden zoals de verspreide bebouwing en de soms eeuwenoude lintbebouwing, maar ook van recente datum. Er zijn zeer recent de handelsvestigingen langs de invalswegen van onze steden. Met andere woorden, dat zijn bezwarende factoren die een open, vrije planning bemoeilijken. Ik stel in elk geval vast dat de meeste Belgen zich aan die storende factoren niet storen ;
4. begrenzing door de reële behoeften die werden geformuleerd van diverse zijden of die het resultaat zijn van prognoses, denk maar aan woningbouw. Maar dat zijn dan weer behoeften die reëel zijn voor de één en die irreëel zijn voor de ander.

Wat die behoefte betreft verwijs ik toch graag naar het gebrek aan betaalbare bouwgronden, betaalbaar voor sommigen, de schrijnende nood aan sociale huur- of koopwoningen, de dringende vraag naar nieuwe nijverheidsterreinen onder andere vanuit de ondernemersgroep. Maar het voorliggende voorstel heeft getracht met die vele realiteiten rekening te houden en tegelijkertijd moet de realisatie ervan door het principe van zoveel mogelijk concentratie in en rond de steden zo weinig mogelijk de resterende open ruimte aantasten.

Dat is het hoofdprincipe, het concentratieprincipe.

Dat concentratieprincipe is dus logischer wijze gunstig voor de land- en tuinbouw en voor de verplichte ons opgelegde uitbreiding van bos- en natuurgebieden.

De ontwikkelingskansen voor de onderscheiden aspecten van het maatschappelijk bestel worden dus door dit plan niet gefnuikt, maar elke voorgestelde invulling wordt wel ingebed in de aandacht voor alle, tegelijk noodzakelijke en/of gewenste ontwikkelingen naast en in samenhang met elkaar.

DEBATTEN

Mijnheer de Voorzitter, naast en in coördinatie met de aandachtspunten die mijn collega's uit de fractie zullen aanbrengen, wil ik ter afronding van mijn tussenkomst zelf nog nader en kritisch opbouwend ingaan op zes items uit het bundel :

1. er is de ambitie voor het zo gaaf mogelijk houden van de resterende open ruimten en zelfs het proberen herstellen van de gaafheid waar ze zou geschonden zijn. Het aantal nog gaaf gehouden gebieden binnen onze provincie is echter beperkt. Het lijstje komt voor in het dossier. Zeker in die laatste gebieden moet elke verdere ingreep het resultaat zijn van veel afwegingen.
De keuze voor het noordelijk openruimtegebied tussen Gent en Lokeren en ten westen van Lokeren (pagina 437) stemt mij natuurlijk gelukkig en komt, Mijnheer de Voorzitter, hopelijk indirect tegemoet aan wat ik twee jaar geleden al bepleitte, namelijk het laten erkennen van de regio Moervaart-Stekense Vaart-Durme als regionaal landschap ;
2. de gedeconcentreerde bundeling zal de druk op en in de steden verhogen. Maar voor niet weinigen is de stad nu al onleefbaar. Vandaar trouwens ook de stadsvlucht. De verkeersdruk, het lawaai en het gebrek aan groen zijn - volgens de meest recente studie opgedragen door Charles Picqué - vooral van aard om de tweeverdieners uit de steden te laten wegvluchten, met alle financiële gevolgen vandien voor de steden.
Maar het zijn niet de fiscale nepoplossingen van de heer Picqué en Co die dat probleem zullen oplossen.
Anderzijds zou het kunnen dat de versterking van de concentratie ervoor zorgt dat de meer welstellenden nog meer geneigd zullen zijn om de stad te ontvluchten naar het buitengebied, waar een gedeeltelijke of algehele rem de expansie hoe dan ook beperkt of onmogelijk maakt en waar het dus uiteraard fijner zal zijn, aangenamer zal zijn om leven, tenminste als men voldoende middelen heeft.
Er is de stadskernvernieuwing en vooral het scheppen van open ruimte in onze steden - ik heb er reeds bij herhaling voor gepleit - en ook en vooral in onze zeer dicht bebouwde arbeiderswijken en in onze sociale woonwijken, veelal veel te dicht bebouwd. Open ruimten moeten de steden weer leefbaarder maken en leefbaar houden. De negentiende eeuwse burgerij handelde ten gunste van zichzelf uiteraard, maar terzake bijzonder verlicht. Aan haar danken we bijna al het bestaande stedelijke groen. De gedeconcentreerde bundeling zal ons dwingen tot de aanleg van nieuwe open ruimten in onze stadswijken, wil tenminste de toekomstige en geplande ruimtelijke ordening bijdragen tot meer leefbaarheid binnen die steden ;
3. de PROCORO heeft in principe gelijk als ze prioriteit geeft aan de sanering van de verontreinigde sites in functie van het realiseren van bijkomende bedrijfsterreinen. Maar om redenen van goede ruimtelijke ordening zal die oplossing niet altijd de beste zijn. Waarom trouwens sommige van die terreinen niet voorbehouden voor meer stadsgroen ?
Betreffende die verontreinigde sites werd enkele jaren geleden door dit provinciebestuur een studie opgezet. Deze raad heeft nooit kennis genomen van het resultaat of van enig resultaat. Is die studie ooit aangevat, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, is ze voltooid en is het verslag beschikbaar ?
4. indien de vaste wil zou bestaan om dit plan een uitvoering te geven, zijn de financiële consequenties zeer zwaar. Dit levert ons een bijkomend argument om te twijfelen aan wat we zonet betiteld hebben als "de planning als een continu proces".
Ik verwijs naar de financiering van de noodzakelijke en de gewenste sociale woningbouw, het nieuw elan voor de stadskernherwaardering - ik heb er daarnet voor gepleit -, het bergen van de stort- en de baggerspecie - wie durft eraan beginnen ? -, de noodzaak om het openbaar vervoer uit te breiden - het voorstadsnet Gent -, de grootschalige infrastructuurwerken naar aanleiding van de tunnel onder de Westerschelde of de expansie van de Linkeroever - en ik houd dan het oog gericht op het voorspelde verkeersinfarct dat het Waasland zou kunnen kennen, maar ik houd dan ook het oog gericht op de houding van de gemeente Beveren-Waas - en ten slotte zijn er de zelf ingeschreven provinciale acties. Dat is dus een onvoorstelbaar indrukwekkende lijst en voor deze raad is er nog jaren werk. Ik verwijs de collega's naar de pagina's 320-321.
Ik denk bijvoorbeeld aan het engagement van de verwerving van 30 hectare per jaar voor bebossing. Dat staat erin en dat gaan we straks of morgen stemmen : het engagement van een aankoop van 30 hectare grond, uiteraard landbouwgrond voor bebossing ;

5. de toekomst van de kernen die niet als woonkern of als hoofddorpen worden erkend - en dat zijn er 127 in Oost-Vlaanderen. Het is dus niet niets waarover we praten - valt moeilijk in te schatten. Zullen die kernen "levensvatbaar" zijn ? En, Collega's, ik verwijs daarbij graag naar dat bekende - ik zou bijna durven zeggen beroemde - werk van de Nederlandse auteur Geert Mak die in zijn bestseller "Hoe God verdween uit Jorwerd" - het is ondertussen verkocht op een paar honderduizend exemplaren in Nederland en Vlaanderen - het heeft over wat met de Friese en andere dorpen in Nederland gebeurd is nadat de planologen in de jaren '50 de gedeconcentreerde bundeling hebben doorgedrukt. Wat wij nu doen, is geen uitvinding. Dat is iets wat in Nederland al 40 tot 50 jaar geleden op het getouw werd gezet en daar de nodige goede, maar blijkbaar ook minder goede gevolgen heeft gehad. Maar ik citeer toch heel beknopt de auteur omdat het hier gaat, Collega's, over 127 dorpen in Oost-Vlaanderen van wie wij straks zullen zeggen dat wij die kernen wel respecteren maar dat ze in feite geen expansie meer mogen kennen in generlei opzicht.
- Geert Mak schrijft : "Vooral na 1950 begon de bevolking van het platteland zich te concentreren in de grotere plaatsen. Dat was ook de bedoeling van het overheidsbeleid : daar, in die grotere gemeenten, was immers voldoende draagvlak voor scholen, winkels en bedrijven en daar moesten ook bijna alle woningen gebouwd worden... De gevolgen waren spectaculair... In de kleine dorpen ontstond, net als in de verwaarloosde stadswijken een fatale neergang : er was niet genoeg werk, het aantal inwoners liep terug en het waren vaak niet de minsten die vertrokken. Post, openbaar vervoer en andere voorzieningen liepen achteruit, daardoor werd het dorp steeds onaantrekkelijker voor nieuwkomers, winkels begonnen deuren te sluiten, nu begonnen ook de ouderen onrustig te worden, kortom, er ontstond in dit dorp iets wat leek op een gettovorming, maar dan in het kleine en in het brave. En het gebeurde in een totale stilte. Geen haan kraaide ernaar... Vooral de kleine dorpen kwamen in een neergang terecht die zichzelf versterkte en die nauwelijks te stuiten leek..."
- Vandaar de vraag, maar deze keer is ze wel retorisch, ik geef het toe : welk lot staat de Oost-Vlaamse dorpjes te wachten dankzij het in se correcte principe van de gedeconcentreerde bundeling ?

6. het concrete werk wordt gehinderd door het feit dat de Vlaamse overheid nog altijd niet - dat is een beetje kritisch als slot, Mijnheer de Voorzitter, en in de staart mag altijd wat venijn zitten - de effectief door landbouw te gebruiken hectaren heeft afgebakend. Of is de vrees in de landbouwsector terecht dat de prijs die ze betaald heeft, namelijk het inleveren van 56 000 hectare, niet tot een rechtszekerheid voor de land- en tuinbouwers zal leiden ?
- Het is duidelijk dat men op die manier wantrouwen creëert. Indien dat zou voortgezet worden, hypothekeert dat op termijn de hele ruimtelijke ordening zoals we ons die voornemen. Want hoe kan men nu een zinvol verhaal vertellen aan de landbouwsector als men vaststelt dat de VEN-gebieden ondertussen wel zijn afgebakend, terwijl de beloofde rechtszekerheid in het agrarisch gebied nog altijd niet is vastgelegd. En u kent de reactie - herinner u de Groene Hoofdstructuur - van die sector. Ze is zo voorspelbaar.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, indien over één decennium of over twee decennia zal blijken dat de trendbreuk die met het plan wordt beoogd, onder meer en vooral door het vrijwaren van de open ruimten, zich niet zou manifesteren - en dat zullen we inderdaad maar weten over 10 tot 20 jaar - dan zal een volgende generatie politici het hoogstwaarschijnlijk radicaal over een andere boeg gooien. 't Is te zeggen, het voorafgaandelijk en rigoureuus afbakenen en het als onaantastbaar verklaren van de op dat moment nog resterende open ruimte als vast uitgangspunt voor elke verdere planning, met andere woorden een totale andere werkwijze dan diegene die toegepast geweest is bij de gewestplannen, of zelfs nu bij het vastleggen van dit structuurplan.

Maar ik hoop oprecht dat die eventualiteit zich nooit zal voordoen en dat de politici nooit die houding zullen moeten aannemen.

Hoe meer we zullen afdalen naar, of opklimmen tot het concretiseren van dit ontwerp van structuurplanning op het terrein, des te meer zal het weerstand oproepen, want de demagogie vanuit zeer verschillende hoeken rond de problematiek van de ruimtelijke ordening is nooit ver af, gezien de zeer gevoelsgeladen materie waarover het gaat : grond, eigendom.

Om die reden, Leden van de Deputatie, lijkt me een doorgedreven voorlichting van het publiek zeer gewenst. Het lijkt me onmogelijk dit gewichtige, belangrijke, ingrijpende provinciaal structuurplan - dat een goed plan is, al zijn er allerlei kritische bemerkingen te maken en heb ik die zelf ook gemaakt, en dat de steun krijgt van de CD&V - in al zijn aspecten te realiseren zonder het uitbouwen van een voldoende breed en voldoende stevig maatschappelijk draagvlak.

DEBATTEN

Met andere woorden, Leden van de Deputatie, voorlichting, informatie, bewustmaking rond ruimtelijke ordening en rond de bedoelingen van dit structuurplan is in functie van het vertrouwen dat de burger zou moeten hebben, zou moeten krijgen in de politiek en zijn politici bijzonder hard nodig.

Ik zou willen besluiten met deze oproep tot de deputatie en met mijn excuses voor de uitgebreidheid van mijn tussenkomst, maar ik heb u in het begin gezegd : nog nooit werd een schotel van die betekenis aan deze raad voorgelegd en ik denk dat het dan ook de moeite waard is dat wij daar voldoende tijd aan besteden.
Dank u.

Applaus

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vandaag leggen we, eindelijk, het ontwerp Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan vast. Het document waarop tijdens het openbaar onderzoek elke Oost-Vlaming commentaar zal kunnen geven.
Het is in Oost-Vlaanderen een heel lang proces geweest om tot dit ontwerp te komen. Aan de bundel van 450 bladzijden is door de administratie hard gewerkt en veel herwerkt. Alle betrokken diensten hebben voor hun specifiek werkdomein goed werk geleverd en een stand van zaken, ontwikkelingsperspectieven en probleemstellingen geformuleerd. Op basis daarvan kan het beleid keuzes maken voor een duurzaam ruimtelijk beleid in Oost-Vlaanderen. Dat het voor ons niet altijd de juiste keuzes waren, zal later blijken.

Zuinig omspringen met de resterende open ruimte en zorgen voor een kwalitatieve invulling van de beschikbare ruimte mag zeker als leidraad aanzien worden voor elk ruimtelijk beleid in Vlaanderen. Binnen het kader dat aangereikt wordt door het Structuurplan Vlaanderen hebben we als provincie de opdracht en de mogelijkheid om mee de trendbreuk op ruimtelijk vlak te realiseren en een "open" en "stedelijk" Vlaanderen, waarin de ruimtebehoevende sectoren geconcentreerd worden, optimaal waar te maken.

Met dit structuurplan zal de provincie ook moeten aantonen dat zij de haar toevertrouwde bevoegdheden op vlak van ruimtelijke ordening aankan. Dat zij als intermediair bestuursniveau niet enkel uitvoerder is van de door het gewest opgelegde taken, maar tevens een sterke gebiedsgerichte visie en beleid kan uitwerken waarbij de Vlaamse krachtlijnen worden bevestigd, maar waarbij de provincie de gemeenten ook activeert, motiveert en stuurt. Ik denk dat de voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Provincies mij zal volgen als ik zeg dat de toekomst van de provincies mee zal bepaald worden door de kwaliteit van de invulling van de belangrijke bevoegdheden die de provincie heeft. Iedereen zal beamen dat ruimtelijke ordening een belangrijke bevoegdheid is.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor we een aantal thema's en deelstructuren bespreken, geef ik eerst een algemene commentaar. Met de politieke keuzes die worden gemaakt in dit structuurplan zit het ernstig mis. Na het doornemen van dit voorontwerp en na diverse besprekingen kunnen we niet anders oordelen dan dat de inspanningen voor een "open" en "stedelijk" Oost-Vlaanderen minimaal zijn en dat zelfs de door het Vlaams gewest vooropgestelde voorwaarden, om een trendbreuk te realiseren, op de helling worden gezet.
Hoe regelmatig alles in het werk wordt gesteld om geen provinciaal beleid te voeren, geen visie te ontwikkelen en geen keuzes te maken. Dikwijls verwijzend naar de subsidiariteit en naar de gemeenten, die toch het beste weten wat goed voor hen is. Dit beleidsdocument heeft soms veel weg van een pleidooi dat wil aantonen dat de provincie overbodig is als bestuursniveau. Denk aan het ontbreken voor de taakstelling "wonen" van een hiërarchie tussen hoofddorpen en woonkernen.
Hoe regelmatig de criteria zijn afgestemd op het gewenste mathematische resultaat en niet op een ruimtelijke visie. Denk aan het aantal hoofddorpen in verhouding tot de oppervlakte bedrijventerreinen voor het buitengebied.
Hoe regelmatig kansen, om voor specifieke beleidsdomeinen een vernieuwend provinciaal beleid uit te werken, bewust niet worden gegrepen. Denk aan het ontbreken van uitspraken over locaties voor windturbines.

Is dit een sloganeske uitspraak van de oppositie ? Of de taal van groene fundamentalisten ? Absoluut niet ! We zijn nog mild als we zien wat de stad Gent in haar advies bij het voorontwerp PRS schrijft.

"Algemeen kan worden gesteld dat het gebrek aan criteria, ontwikkelingsperspectieven en ruimtelijke afwegingskaders voor de verschillende ruimtelijke onderdelen de toetsing verhinderen of een bepaalde ontwikkeling al dan niet tegemoet komt aan een gewenste ruimtelijke ontwikkeling. Het gevaar voor willekeur is hierdoor reëel en zet de deur ook meteen open voor politieke beïnvloeding vanuit het (boven)lokale beleidsniveau. Het risico bestaat dus dat er eerder op basis van politieke criteria zal worden beslist en niet op basis van planologische principes."

Dit zijn geen zinnen die wij hier verzinnen, maar dat is commentaar op het advies van het voorontwerp van de hoofdstad van onze provincie.

Straks zullen wij de drie grote lijnen van onze kritiek ook symbolisch of exemplarisch toelichten met een aantal amendementen.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De bevoegde verenigde commissies hebben de voorbije maanden breedvoerig kennis kunnen nemen en debatteren over een aantal specifieke provinciale taakstellingen, namelijk over de nederzettingsstructuur, de economische structuur, de secundaire wegen en over de open ruimtestructuur. Daarnaast werden er ook nog een aantal vergaderingen georganiseerd over het geheel van het PRS. Niet alleen de provincieraadsleden werden goed voorgelicht en nauw betrokken, maar door de dubbele consultatie van de gemeenten en andere streekactoren, ondermeer tijdens de plenaire vergadering van 3 februari 2003, mogen we gerust stellen dat het plan terdege democratisch en maatschappelijk gedragen zal zijn.

Vandaag staan we voor een belangrijke nieuwe fase in het PRS. Met het voorleggen van het voorontwerp aan de provincieraad staan we vandaag voor een cruciale fase in de opmaak van het PRS. Als fractieleider wil ik tijdens deze tussenkomst de globale visie van de VLD naar voren brengen.

Globaal genomen is de VLD van oordeel dat het ontwerp van PRS een goed plan is. Het bevat een duidelijke visie en biedt garanties voor een degelijke ruimtelijke ordening voor de komende jaren, waarbij de ruimtebalans van groen, wonen en bedrijvigheid conform de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in evenwicht is.

Bij de voorbereiding van het dossier in de commissie hebben we niettemin moeten ervaren dat ruimtelijke ordening een materie is die constant in beweging is. Aanpassingen aan nieuwe, recentere gegevens waren in de voorbereidingen reeds aan de orde en op heden staan er in het ontwerp misschien zelfs zaken die vandaag reeds door de actualiteit achterhaald zijn. Het plan is wellicht niet perfect, maar de VLD is van mening dat we niet langer mogen talmen en nu zo vlug mogelijk moeten komen tot een goedgekeurd PRS, om vervolgens onmiddellijk te kunnen overgaan tot de opmaak van uitvoeringsplannen, de zogenaamde RUP's.

Eens een goedgekeurd PRS moet er ook stante pede nagedacht worden over mogelijke aanpassingen aan de steeds wijzigende maatschappijnoden op dat vlak. We moeten immers vermijden dat de structuurplannen en vooral de bijhorende uitvoeringsplannen starre en door de tijd achterhaalde plannen worden zoals veel gewestplannen vandaag helaas zijn. De VLD doet hierbij dan ook een oproep aan de betrokken niveaus : de Vlaamse overheid, de provincie, maar vooral de gemeenten om hun verantwoordelijkheid daarin niet te ontlopen.

Tevens wil ik benadrukken dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen een aantal principes bevat die de provincies toelaat middels gebruik van een aantal hefboomen, haar coördinerende en sturende rol als modern intermediair niveau ten volle waar te nemen. Ik kom straks bij een aantal deelaspecten.

Vooreerst wil ik het hebben over de economische bedrijvigheid. De economie is de motor van onze welvaart en de VLD pleit er daarom voor dat er aan de bedrijven voldoende expansiemogelijkheden geboden worden. De taakstellingen voor het grootstedelijk gebied Gent en voor de regionaal stedelijke gebieden Aalst en Sint-Niklaas bieden voldoende mogelijkheden om in deze gebieden alle problemen op te lossen en de verzuchtingen ruimschoots in te vullen.

DEBATTEN

Voor de kleinstedelijke gebieden lijkt dit al minder evident en we pleiten er in deze gebieden in het bijzonder voor dat er naast ruimte voor nieuwe bedrijven, ook ruimte gecreëerd wordt voor herlokalisatie. Voor het buitengebied en dan vooral voor de gemeenten of deelgemeenten die slechts als woonkern of minder gecatalogeerd zullen worden, zijn de mogelijke problemen nog pertinenter.

In dit kader is het niet onbelangrijk om te vermelden dat er voor de zonevreemde bedrijven reeds een structurele decretale oplossing werd uitgewerkt in het najaar van 2002, en dit onder impuls van de VLD.

Bij de inplanting van alle nieuwe bedrijventerreinen zal er verder met het aspect mobiliteit sterk rekening moeten gehouden worden. Teneinde de mobiliteitsdruk zo laag mogelijk te houden, moeten nieuwe bedrijventerreinen ingeplant worden bij voorkeur langs snelwegen en mag in het andere geval geen bijkomende verkeersstroom gecreëerd worden door onze dorpscentra of -kernen.

Bij de verdeling van de taakstellingen voor bedrijventerreinen vragen we ook aandacht voor een billijke verdeling van de gronden over de kleinstedelijke gebieden en de economische knooppunten. Zoals reeds aangehaald is het zo dat voor de taakstelling "bedrijvigheid" aan het grootstedelijk gebied Gent en de regionaal stedelijke gebieden Aalst en Sint-Niklaas een zeer ruim pakket aan bedrijventerreinen voorzien wordt.

Indien deze grote drie hun taakstelling niet zouden aankunnen, wat niet uitgesloten is van wat wij uit onze contacten met deze steden hebben opgevangen, is het belangrijk dat de overschotten die dan zouden ontstaan, overgedragen worden naar deze kleinstedelijke gebieden en naar de economische knooppunten. In eerste instantie kan bekeken worden of er binnen de clusters in de regio tot een transfer kan gekomen worden. Indien dit niet mogelijk mocht blijken, moet het evenwel mogelijk zijn om zelfs op provinciaal niveau tot herschikkingen te komen. Een voorbeeld daarvan is de regio Sint-Niklaas. U weet allemaal dat er op dit ogenblik in Temse door de herschikking van de Boelwerf meer dan 40 ha bedrijventerreinen zullen vrij komen en u weet wellicht ook dat de stad Sint-Niklaas problemen heeft met haar taakstellingen. Wij vragen dan ook zeer concreet dat in eerste instantie binnen dit gebied zou kunnen herverdeeld worden en mocht dit te moeilijk zijn dat dit op provinciaal gebied zou kunnen gebeuren. Tevens vragen wij uitdrukkelijk dat de mogelijkheid zou bestaan dat aangrenzende stedelijke gebieden of economische knooppunten de mogelijkheid zouden hebben om tot een transfer van taakstelling te komen.

Tot slot stemt het de VLD-fractie - tot grote tevredenheid dat het provinciebestuur - in het PRS de vraag naar overleg met de Vlaamse overheid formuleert teneinde de erkenning van de economische ontwikkeling van Zulte en Kruishoutem te bekomen via een aanduiding als economisch knooppunt.

Dit zijn slechts een paar specifieke punten in verband met bedrijvigheid die ik hier heb aangehaald, maar we moeten dit natuurlijk op provinciaal vlak bekijken.

Inzake wonen, heeft de VLD steeds benadrukt dat de gemeenten en steden zo spoedig mogelijk hun taakstelling moeten kennen ten einde hun eigen gemeentelijke planningsprocessen te kunnen verder zetten. Vandaag wordt met de voorlopige vaststelling op dit vlak een belangrijke stap gezet.

De verdeling over de stedelijke gebieden lijkt ons vlot te kunnen verlopen. In het buitengebied, waar de vraag groter is dan het aanbod, is het voor de VLD steeds belangrijk geweest dat ook de belangrijkste woonkernen nog verder kunnen ontwikkelen.

U weet allemaal dat de juridische voorraad, dit is onder meer alles wat rood ingekleurd staat op de huidige gewestplannen maar nog niet bebouwd is, zijn functie verder zal behouden. Maar los daarvan en vooral ten aanzien van deze die over geen of een minimale juridische voorraad beschikken, moeten we ervoor zorgen dat de leefbaarheid ook in deze kleine gemeenschappen gewaarborgd blijft. Zonder de doelstellingen en principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te willen onderkennen, moeten we ook de realiteit onder ogen durven zien. Sommige gemeenten in het buitengebied hebben nog grote juridische voorraden liggen, omdat ze in de gewestplannen goed toebedeeld werden. Andere hebben bijna niets meer, omdat ze al schaars toebedeeld werden in de gewestplannen.

In die optiek drukt de VLD ook zijn tevredenheid uit over de billijke verdeling van de hoofddorpen en woonkernen, waarbij sterk rekening gehouden werd met de eigenheid van het gebied. Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, achtbare collega's, de opmerkingen van de VLD-fractie. Wij steunen dus het PRS zoals het nu voorligt. Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Dit dossier kent reeds een lange voorgeschiedenis. Het PRS dient de krijtlijnen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen te volgen dat reeds 6 jaar geleden door de Vlaamse overheid werd opgesteld. Met de structuurplannen komt men minstens een halve eeuw te laat. Vlaanderen - en dus ook onze provincie - is vanuit ruimtelijk oogpunt één van de minst aantrekkelijke landen van Europa. Lintbebouwing, chaotisch ingebouwde industrieterreinen, megawinkelketens aan de grote invalswegen naar de steden, residentiële wijken in voormalige natuurgebieden, verkavelingen in voormalige natuurlijke overstromingsgebieden, verregaande verstedelijking, ... Het is geen eenvoudige taak om na een periode van politieke desinteresse voor het ruimtelijke beleid, de ruimtelijke ordening in goede banen te leiden. Het gevolg hiervan is dat we vandaag geconfronteerd worden met een complex dossier. Ik ga me slechts tot enkele hoofdlijnen beperken.

Eerste belangrijke punt is dat men in de selectie van hoofd- en woonkernen Doel niet opgenomen had in de lijst van woonkernen. Ik verwijs hiervoor naar het initiatief van de Agalev-fractie waar men vraagt om Doel symbolisch terug op de kaart te zetten. We keuren dit amendement goed maar eigenlijk verandert dit weinig of niets aan de tragiek in Doel, want zo geeft men toe dat er momenteel en ook de voorbije jaren een wanbeleid door de Vlaamse regering (dus Agalev inclusief) gevoerd werd tegenover Doel.

Op enkele jaren tijd is de bevolking in het polderdorp teruggelopen van 950 naar 526 inwoners. In Doelcentrum blijft er van de oorspronkelijke bevolking slechts iets meer dan 1/3 over. Het bewuste amendement zal daar niet veel aan veranderen en dient als bliksemafleider voor Agalev die weigert om een oplossing te geven aan de echte problemen. Doel moet niet alleen op de provinciale kaart komen, er moet een eind te komen aan de onzekerheid, aan de chantagepolitiek van de Vlaamse overheid en aan de obstructiepolitiek van de Intercommunale van het Land van Waas, die juist alles doet om ervoor te zorgen dat er geen nieuwe inwoners naar Doel komen. Aan al die zaken doet Agalev niets. Het bewuste amendement - dat we om de inhoudelijke waarde zullen goedkeuren - heeft iets schijnheilig, want alleen vanuit de oppositie pakt men het probleem aan.

Heel wat instanties, zoals onder meer de gemeentebesturen, hebben de afgelopen maanden hun advies kunnen geven op het voorontwerp. Het is mij echter niet helemaal duidelijk hoe men op al de verschillende argumenten geantwoord heeft, omdat een aantal adviezen gaan over de grote lijnen van het structuurplan en omdat andere adviezen toevoegingen of voorstellen tot wijzigingen inhouden. Ik ben ervan overtuigd dat als wij vandaag en eventueel morgen de tijd zouden nemen om het structuurplan zeer gedetailleerd te bespreken, dat we hier nog een resem voorstellen zouden te horen krijgen van burgemeesters en schepenen die bepaalde zaken voor hun gemeente toch wel enigszins anders zien.

Ik stel bijvoorbeeld vast (als ik dat als voorbeeld mag nemen) dat de burgemeester van Geraardsbergen een aantal amendementen indient. Wil dat dan zeggen dat men vanuit de meerderheid toch vragen heeft bij de procedure van adviezen geven, want wij als provinciaal raadslid kunnen er hier nog een schepje bovenop doen. Andere burgemeesters die hier niet in deze raad vertegenwoordigd zijn, kunnen dat echter niet.

Ik stel me ook vragen bij de waarde van dit document. De beslissingen in dit provinciaal ruimtelijk structuurplan gaan mee tot 2007. Met andere woorden, er wordt veel tijd en energie gestoken in heel dit planningsproces. Ik verwonder me er steeds over dat de overheid zoveel energie steekt in studies, in convenants, in plannen, maar dat dit alles zich niet omzet in een efficiënt beleid. Neem nu het voorbeeld over de mobiliteit in Oost-Vlaanderen. Reeds meer dan 10 jaar wordt er gewezen op de noodzaak dat de expresweg moet omgebouwd worden tot een volwaardige autosnelweg zonder kruispunten. Vandaag is de Westerscheldetunnel een feit, maar de gebrekkige infrastructuur in onze provincie zorgt voor verkeersproblemen.

DEBATTEN

Met een structuurplan, met planning of met convenants alleen lost men dat niet op, zeker niet als nog niet de helft wat hierin staat niet wordt uitgevoerd of genegeerd of binnen enkele jaren opnieuw gewijzigd wordt. Papier is immers geduldig.

Een ander probleem is de verstedelijking van gebieden in onze provincie. Bijvoorbeeld de gemeente Beveren wordt op pagina 17 van het voorontwerp vernoemd als een kleine stad, nochtans is Beveren een gemeente en geen stad. Meer bepaald de deelgemeenten Beveren en Melsele rekent men tot het stedelijk netwerk tussen Antwerpen en Sint-Niklaas. Het provinciaal structuurplan volgt dus de trend van de laatste decennia waardoor voormalige landelijke gemeenten in een recordtijd verstedelijken. Ik vind dat dit structuurplan deze tendens juist had moeten ombuigen. Nogal wat gemeenten in het Waasland verstedelijken omdat er een leegloop is in de grote steden, meer bepaald in Antwerpen loopt de bevolking in de stad al gedurende de laatste 25 jaar achteruit. En na de gemeenten rond Antwerpen voelen ook de Wase gemeenten de invloed van de stadsvlucht met de inname van de open ruimte en de hoge prijzen van bouwgronden en woningen. De belangrijkste prioriteit was het leefbaar maken van de steden. Maar het accepteren van de stadsvlucht heeft juist het gevolg dat de mobiliteits- en verstedelijkingsproblemen niet op te lossen zijn met een ruimtelijk structuurplan.

Nog een opmerking over de windturbines waar Agalev het in één van haar amendementen over had. Ik heb in principe geen problemen met windmolens, er zijn natuurlijk wel problemen met bepaalde inplantingsplaatsen. En juist omwille van de chaos in het huidige ruimtelijke beleid, worden heel wat zogenaamde geschikte locaties voor windmolens ongeschikt omwille van de hinder voor de bevolking. Meer bepaald in het noorden van het waasland ziet de bevolking de windmolens - en de huidige generatie zien mastodonten van 135 meter hoogte met een wiekbreedte van 90 meter - liever niet komen. Er is immers reeds genoeg verstoord in het ruimtelijk beleid. Ongeacht mijn sympathie voor windmolens moeten we ook eerlijk toegeven dat deze vorm van alternatieve energie slechts voor een klein deel de energie uit nucleaire energie zal kunnen vervangen. Met andere woorden na de volledige uitstap uit kernenergie zijn wij voor een groot deel afhankelijk van Franse energieproducenten, waar momenteel 77 % van de energie afkomstig is uit kerncentrales. Ik heb de indruk dat de groenen agenten zijn van Electricité de France en dat een aantal symbolische windmolens hierbij dienen als groene camouflage.

Ik zou mijn tussenkomst hier willen beperken. Ambtenaren en personeelsleden hebben veel werk gestoken in de opmaak van dit structuurplan. Wie het helemaal heeft doorgenomen, ervaart - net als mij waarschijnlijk - het gevoel van door de bomen het bos niet meer te zien. Ik vat mijn kritiek samen dat er reeds bij de opmaak van het structuurplan Vlaanderen te weinig de nadruk werd gelegd op de belangrijkste pijnpunten in het ruimtelijke beleid in Vlaanderen. De leegloop van steden als Brussel en Antwerpen beheerst voor een groot deel de huidige wanorde in een ruimtelijke beleid en de dagelijkse verkeersproblematiek in alle Vlaamse provincies. Indien men deze hoofdproblemen zou aanpakken dan zou de druk op de buitengebieden in de provincies sterk verminderen en moeten we ons nu niet bezighouden met een verre gaande reglementering en definiëring van al de gemeenten in onze provincie. Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Het is hier door meerdere sprekers aangehaald en in het bijzonder door de heer Liebaut. Hij heeft zijn naam eer aangedaan, want hij heeft hier goed en lang gesproken. Hij heeft ook zijn reputatie eer aangedaan van deskundigheid en intelligentie. Dat is een terechte en geen leugenachtige uitspraak van mijn kant.

Ik ga hier tussenkomen namens de fractie over het geheel van het PRS, want er zullen hier uiteraard mensen zijn, die wel bezorgd zijn over dit structuurplan maar die eerder tussenkomen over hun eigen regio, hun eigen stad of gemeente. Ik werd zelf, misschien niet belaagd, maar toch wel met aandrang benaderd en gedocumenteerd door de mensen uit mijn stad. Ik ga daar vandaag niet over spreken, want de stad Gent heeft zelf een zeer degelijk en uitgebalanceerd plan opgemaakt, die zij bij iedereen kenbaar zullen maken en verdedigen waar het moet.

De heer gedeputeerde heeft terecht verwezen naar de plenaire vergadering van 3 februari 2003 waar bleek dat de verwachtingen van de Oost-Vlaamse steden en gemeenten ten aanzien van het PRS zeer hoog waren, maar toch nogal uiteenlopend.

Steden zoals Gent en Aalst waakten erover dat hun draagvlak voldoende groot bleef om hun roeping als groot stedelijk en regionaal stedelijk gebied ten volle waar te kunnen maken. Landelijke gemeenten zoals Kruishoutem en Zomergem zoeken steun bij het provinciaal niveau om de leefbaarheid van hun woonkernen veilig te stellen. Zoals de heer gedeputeerde reeds zei, moeten we deze moeilijke evenwichtsoefening die vandaag voor ons ligt, bespreken.

Tijdens de opmaak van ons PRS is met de Vlaamse overheid lang gediscussieerd over de invulling van dit evenwicht, want het PRS is wel gebonden aan een aantal richtlijnen die in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen ingeschreven staan. Tot op de plenaire vergadering kwam vanuit Brussel het signaal dat een aantal opties niet in orde waren. Er is de jongste weken nog hard gewerkt aan het PRS, zelfs mijnheer Stevenheydens heeft dat nog gezegd om een en ander bij te sturen.

Ik zou er willen voor pleiten om tijdens het verdere verloop van de procedure geen avonturen aan te gaan tegen de richtlijnen van het structuurplan Vlaanderen, want dat zou de goedkeuring in gevaar kunnen brengen.

We mogen als provincie niet proberen om van landelijke gemeenten, kleine steden te maken. Het is beter om ze in hun eigenheid te bevestigen en te ondersteunen door ze in streekverband een eigen profiel en een specifieke aantrekkingskracht te bieden.

Tijdens het openbaar onderzoek dat nu volgt, moeten we kosten noch moeite sparen om zeer intensief de dialoog aan te gaan met onze partners, zijnde de gemeenten en de steden. Tot nu toe is dit zeer beperkt gebeven en zijn er geen volgehouden inspanningen geweest, maar het is nu het juiste moment om dit bij te sturen.

We moeten er ons wel van bewust - als de minister het PRS definitief heeft goedgekeurd - dat er halverwege 2004 heel wat bijkomende taken op ons af zullen komen, zoals het beslissen over de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en het opmaken van de eigen provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Dit zal inzet vergen van mensen en middelen, daarom moeten we nu reeds een aanzet geven bij de opmaak van de begroting, bij de organisatie van de diensten en bij het aantrekken van voldoende gekwalificeerd personeel.

Onze fractie geeft er de voorkeur aan om zoveel mogelijk eigen expertise in dit huis te halen. Dit niet noodzakelijk om al het werk in eigen beheer uit te voeren, maar om voldoende sterk te staan en zo de regie te voeren over de uitvoering van het PRS. Op die manier kan men als volwaardige gesprekspartner optreden ten aanzien van de Oost-Vlaamse steden en gemeenten en ze ondersteunen bij het tot stand brengen van een duurzame ruimtelijke ordening.

Voorzitter, ik zou nu nog twee punten kort willen behandelen. Ik kan er niet veel meer over zeggen want de heer Liebaut en de heer gedeputeerde De Buck hebben daar al alles over gezegd.

WONEN

Onze fractie kiest hier voor differentiatie van het woningpatrimonium :

1. maatregelen voor de realisatie van sociale woningbouw :
 - bij privé-verkaveling van enige hectare moet men minstens 25 % van de oppervlakte vrijhouden voor sociale woningbouw.
 - bij verkaveling van sociale huisvestingsmaatschappijen zou minstens 85 % vrij moeten blijven voor sociale woningbouw.
 - bij verkoop van bouwgrond door een publieke overheid dient minstens 50 % voor sociale woningbouw voorbehouden te worden (ik denk dat mijnheer Liebaut dat ook gezegd had in zijn amendement).
2. met betrekking tot terreinen voor woonwagens moet de gemeente er voor zorgen dat er terreinen zijn voor zowel doortrekkers als voor residentiële.

TEWERKSTELLING

Indien mogelijk moet er een verweving komen van activiteiten in het woonweefsel. Iedereen weet wel wat dat betekent, want het moeten niet altijd getto's zijn, van zowel bedrijven als van dode steden die volstaan met kantoren, maar waar niemand woont.

Mijnheer De Roo had het over texaanse steden waar wind moet geblazen worden om de toeristen aan te wakkeren. In de steden hebben we dat ook, namelijk kantoren en winkelstraten die 's avonds dode plekken zijn, waar niemand komt en waar bewoning absoluut gewenst is. Een mix tussenin is ideaal, dus geen grote vervuulende nijverheid, maar economische activiteit met bewoning.

DEBATTEN

Er moet een zo groot mogelijke spreiding van de tewerkstelling komen in de provincie, binnen het kader van de gedeconcentreerde bundel.

Voorzitter ik heb gezegd dat ik kort zou zijn omdat ik de laatste ben, maar ook omdat er nog mensen zijn die vanuit hun streek of regio willen spreken. Ik ben een groot favoriet van wat collega Liebaut gezegd heeft over het feit dat we ons over dit plan niet mogen ophaasten, niet onthaasten ook maar zeker niet ophaasten. Er is tijd en deze formule doet mij denken aan een groot begrotingsdebat. Het is in die stijl dat het gevoerd wordt en dat bevalt mij zeer.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Lootens.

Alvorens over te gaan naar de bespreking van de amendementen zou ik graag het woord geven aan de raadsleden die geen amendementen ingediend hebben. Ik zou willen starten met de heer De Meerleer.

De heer De Meerleer

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Dergelijk plan zoals het vandaag aan ons wordt voorgelegd geeft uiteraard aanleiding tot een algemene bespreking. Ik wil het hier ook even hebben over de regio Aalst en over Aalst als tweede grootste stad van Oost-Vlaanderen. Zoals mijnheer Liebaut het vandaag stelt, zijn de opmerkingen die vanuit de steden en de gemeenten komen vooral vergissingen. Materiële vergissingen, maar er zijn ook bepaalde benaderingen die men op een of ander vlak in een andere dimensie ziet.

De procedure stopt hier natuurlijk niet vandaag, want er komt nog een openbaar onderzoek zodat men zijn bezwaar nog kan indienen. Toch zou ik niet graag hebben dat men mij het verwijt zou maken, dat ik bij de voorlopige vaststelling van het voorontwerp, niet ben tussengekomen omtrent een aantal van deze tekortkomingen die wij vanuit de regio en vanuit Aalst zelf hebben opgemerkt.

Ik ga hier niet alles in detail meedelen, want ik begrijp dat niet iedereen wakker ligt als het over Aalst gaat. Ik heb wel een aantal voorbeelden waarop hier vandaag geen amendement op ingediend is, maar die ik toch graag zou willen meenemen in de verdere ontwikkeling van het provinciaal structuurplan.

Bij het selecteren van hoofddorpen en woonkernen in de nederzettingsstructuur heeft men Gijzegem niet als hoofddorp geselecteerd, toch heeft Gijzegem een industrieterrein, een aantal scholen en wordt binnen de middenstand als belangrijke deelgemeente beschouwd van Aalst. Nu stel ik vast dat ongeveer vijf tot zes kilometer verder "Schoonaarde" wel gekwalificeerd wordt als hoofddorp, omdat het een industrieterrein heeft. Ik denk dat men hier toch wel met twee maten en twee gewichten gewogen heeft. Hetzelfde doet zich voor met Moorsel - eveneens een deelgemeente van Aalst - die ik ook graag als hoofddorp zou geselecteerd zien.

In het kader van de nederzettingstructuur is er een tweede element, namelijk de terreinen voor woonwagengewoners. In Aalst wordt aan dit probleem reeds een oplossing geboden, want we hebben in Aalst reeds twee woonwagenterreinen ingericht. Vandaag stellen wij echter vast dat men in het structuurplan, aan Aalst nogmaals de taak geeft om 20 plaatsen voor doortrekkers te voorzien en 15 plaatsen voor residentiële woonwagengewoners. Aalst heeft reeds 33 plaatsen gecreëerd op twee terreinen voor residentiële woonwagengewoners, dus denk ik dat onze taak daarmee af is.

De problematiek die er was, omdat deze mensen honkvast waren in Aalst en nergens anders wilden wonen, hebben wij opgelost. De werkelijke woonwagengewoners hebben wij een vaste plaats gegeven en de mensen die om financiële en sociale redenen zich daar in een woonwagen kwamen vestigen, hebben wij een sociale woning aangeboden. Een regionale spreiding van dit probleem of van deze problematiek was mijns inziens op zijn plaats. In Nederland neemt elke gemeente op dat vlak zijn taak op.

MOBILITEIT

Ik heb vastgesteld dat er op de plannen van het RSP verwezen wordt naar de N-wegen, maar voor Aalst worden een aantal N-wegen niet opgenomen. Er is zelfs geen aanduiding van de R41, de ring rond Aalst. Dit is een leemte die mijns inziens moet opgevuld worden. Ik heb een gedetailleerde opgave, ik zal ze meegeven maar niet gedetailleerd aan de raad voorleggen. De categorisering van de wegenis voor Aalst en zijn omgeving komt niet overeen met het structuurplan Vlaanderen. Ik denk dat wij ons in de eerste plaats moeten richten tot dit structuurplan Vlaanderen en daarmee in overeenstemming moeten zijn.

ECONOMIE

Dit is specifiek naar het item openruimtecorridor gericht, want ik lees dat er tussen Aalst en Erpe-Mere een openruimtecorridor wordt aangegeven.

Indien deze openruimtecorridor naast de Erpekouter ook de Siesegemkouter omvat, waarover wij reeds binnen het regionaal stedelijk gebied Aalst hebben gedebatteerd, dan komt dit niet meer overeen met dit plan. Want als de minister beslist dat dit regionaal stedelijk gebied wordt aanvaard, dan is ons ruimtelijk structuur plan niet meer in overeenstemming met dit plan. Dus moeten we daarmee opletten.

In natuurverbindingsgebieden en bovenlokale ecologische infrastructuur moeten we stellen dat het structuurplan een belangrijke biologische en ecologische dimensie geeft aan de Dender. Toch is de noordelijke Dendervallei niet opgenomen in deze natuurverbindingsgebieden, noch het Gonegem dat een beschermd landschap is. Maar de verbinding Denderbelle-Baardegem, die ruimtelijk onmogelijk is om te realiseren, wordt dan wel opgenomen.

Als laatste element wil ik nog meegeven, dat de stad Aalst geselecteerd wordt als toeristisch recreatief aandachtsgebied als tweede stad van deze provincie. Toch is er op een bepaald ogenblik een tegenspraak binnen de deelruimte Denderstede waar men zegt dat er daar naast wonen voornamelijk toeristisch recreatieve potenties zijn. Als dit het geval is dan moet de stad Aalst als gebied van primair toeristisch belang ingeschreven worden en niet als toeristisch recreatief aandachtsgebied.

Dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog collega's die een tussenkomst wensen te doen zonder amendement ?

De heer Van Pée

Onze ruimte is niet oneindig.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's

In de loop van de laatste 30 à 40 jaar werden op de verschillende bestuursniveaus onze beschikbare ruimte, door diverse ontwerpen, structuurplannen en richtinggevende akkoorden aangaande de ruimtelijke ordening, uitgewerkt. Vandaag lijkt het streven naar een gezond evenwicht tussen wonen, werken en ontspannen binnen de beschikbare ruimte moeilijker dan ooit. Die oppervlakte is beperkt en toch trekken we maar verder zoveel mogelijk actoren aan, in functie van tewerkstelling, huisvesting, ... In het verleden werd onze ruimte wanordelijk of zelfs niet geschikt, waardoor de beschikbare open ruimte mismeesterd werd. Het beheer en het behoud van de resterende open ruimte moet als een rode draad gevlochten zitten in onze politiek van ordening aangaande de nederzettingsstructuur, de economische structuur, de open ruimtestructuur en de lijninfrastructuur.

Terloops benadruk ik dat precies die openruimte de mogelijkheid biedt voor het aanleggen van overstromingsgebieden en noodzakelijk kan zijn voor het instandhouden van de waterhuishouding. Gezien de recente overstromingen is dat een niet te verwaarlozen aandachtspunt. De verschillende sectoren zoals bewoning, industrie, landbouw, wegeninfrastructuur, ... eisen ieder voor zich een eigen specifieke benadering. We beperken ons tot de ruimtelijke problematiek inzake bedrijfsuitbreiding, speciaal in de Gentse kanaalzone. Dit gebied omvat de volgende gemeenten : Gent-Zeehaven, Oostakker, Desteldonk, Mendonk, St-Kruis-Winkel, Zelzate, Evergem. Goed voor een bevolking van meer dan 21 500 inwoners. In deze gebiedsomschrijving zijn zeker 27 000 mensen tewerkgesteld. Uitgaande van deze vaststelling moet men concluderen dat men met de ruimte uiterst spaarzaam en omzichtig moet omspringen. Voor het ruimtelijk beleid zouden de gemeenten, de provincie en het gewest zich beter op elkaar moeten afstemmen. Zo heeft het zeehavengebied, dat ressorteert onder een gewestelijke bevoegdheid, nog 800 ha beschikbare bedrijventerreinen liggen. In het grootstedelijk gebied Gent liggen nog 240 ha regionale bedrijventerreinen voor handen. Deze beschikbare ruimtes voor bedrijven moeten eerst aangewend worden en pas nadien kunnen andere terreinen in overweging genomen worden. Gezien de snelle verandering in de Vlaamse economie en haar afhankelijkheid van de internationale ontwikkelingen, is het quasi onmogelijk om exact aan te geven hoe de economie hier zal evolueren en op welke wijze de behoefte aan bedrijfsterreinen zal evolueren. Ook dit is een reden om voorzichtig te zijn bij het aansnijden van de resterende open ruimte.

DEBATTEN

Ondanks dat alles wil de stad Gent de laatste open ruimte van Oostakker, ter hoogte van de Drieselstraat voor industrie inpalmen.

Het moet mogelijk zijn, om over de bevoegdheidsgrenzen heen een akkoord te sluiten om in het havengebied een industriepark aan te leggen voor regionale bedrijven ten einde de laatste open ruimte van Oostakker te behouden.

Geachte heer Gedeputeerde, Geachte Collega's

Het is meer dan vijf voor twaalf. Onze ruimte is niet oneindig.

Dringende maatregelen moeten getroffen worden :

- er moet een tijdsgrens ingebouwd worden voor braakliggende industrieterreinen ;
- men moet fiscale maatregelen invoeren die het hergebruik van bestaande industrieterreinen aanmoedigen ;
- saneren van gronden is een must, dit kan via een op te richten fonds in combinatie met fiscale maatregelen ;
- men moet industriegronden bij voorkeur in concessie geven in plaats van ze te verkopen, zo vermijdt men grondspeculatie door de grote bedrijven ;
- als men toch nieuwe terreinen aansnijdt, moet dit voldoen aan wettelijke vereisten.

Om af te ronden.

Het behoud van de resterende open terreinen is slechts maximaal te garanderen als wonen, economie, mobiliteit en landbouw en/of recreatie beter onderling op elkaar afgestemd worden. We moeten als volwaardige rentmeesters onze ruimte degelijk ordenen. De provincie kan en moet een duidelijk en een toonaangevende rol spelen voor het behoud van de open ruimte.

Haar functie op intermediair niveau moet ze in deze harder maken.

Eén van de bovengemeentelijke materies, lijkt me vandaag de zorg en de verdediging van de open ruimte tussen de gemeenten onderling, want deze zijn soms geneigd om deze open ruimte nodeloos te laten inpalmen zonder grensoverschrijdend overleg.

Wij moeten beseffen dat onze ruimte niet oneindig is.

Dank u.

Mevrouw Willems

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst heeft vooral betrekking op het hoofdstuk van de nederzettingsstructuur. In de ruimtelijke beleidsvisie met betrekking tot de nederzettingsstructuur stelt het PRS, zowel voor de stedelijke gebieden als voor de nederzettingkernen van het buitengebied, dat werken aan de kwaliteit belangrijker is dan de kwantiteit.

Niettemin wordt bij de uitwerking van het PRS voornamelijk uitgegaan van kwantitatieve elementen.

Sta mij toe enkele punten aan te stippen, waarbij het in rekening brengen van kwalitatieve garanties mijn inziens van belang is. Ik zou graag van de bestendige deputatie vernemen op welke wijze zij denkt om deze kwalitatieve bekommernissen alsnog in het PRS te kunnen inpassen of mee te nemen.

DE SELECTIE VAN WOONKERNEN EN HOOFDDORPEN.

Zowel bij de selectie van de woonkernen en hoofddorpen in het buitengebied, als bij de toewijzing van taakstellingen werd geen rekening gehouden met de kwalitatieve potenties van de kernen in het buitengebied. Nochtans staat in het PRS letterlijk : "Een selectie als woonkern duidt op groeipotenties inzake wonen."

Uit de tekst PRS en de discussies op de plenaire vergadering van 3 februari 2003 bleek dat er hieromtrent niet-éénvormige criteria bestaan in Zuid-Oost-Vlaanderen en Noord-Oost-Vlaanderen. Het verschil tussen het zuidelijk openruimtegebied, de Leieruimte en de rest van de provincie wordt verklaard door het historisch verschillend nederzettingpatroon. Quid met het gelijkheidsbeginsel ?

De selectie gebeurde enkel op basis van kwantitatieve elementen, namelijk :

- een minimum aantal inwoners ;
- het aanwezige aantal woningen ;
- en de aanwezigheid van lokale voorzieningen.

De taakstelling gebeurde op basis van prognoses inzake bevolkings- en gezinsgroei.

Hiervan uitgaande stelt zich de vraag welke garanties men kan geven aan de gemeentelijke overheden opdat zij bij de uittekening van een toekomstgericht ontwikkelingsperspectief voor hun nederzettingskernen (hoofddorpen, woonkernen én niet-geselecteerde morfologische kernen) wel degelijk kwalitatieve elementen in overweging zouden kunnen brengen.

We denken daarbij aan :

- De aanwezige ruimtelijk-planologische potentie (het beschikbare woonuitbreidingsgebied, de aanwezige niet-bebouwde percelen en de aanwezige verouderde complexen die kunnen benut worden voor inbreidingsprojecten).
- De infrastructurele mogelijkheden en beperkingen (we denken vooral aan lijninfrastructuur, infrastructuur inzake nutsvoorzieningen en ruimtevoorzieningen).
- De economische draagkracht (tewerkstellingsmogelijkheden).
- De bevolkingssamenstelling (het al of niet aanwezig zijn van een sociale mix die de sociale samenhang binnen een kleine kern kan tewerkstellen).

We mogen ervan uitgaan dat bij het in rekening nemen van deze kwalitatieve elementen zal blijken dat sommige van de geselecteerde kernen hun groeigrens benaderen, terwijl sommige van de niet geselecteerde kernen, zonder dat zij daarvoor bijkomend woonuitbreidingsgebied moeten aansnijden, nog beschikken over groeipotenties en -behoeften.

Is de provincie bereid om bij de beoordeling van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen deze kwalitatieve elementen, die bepalend kunnen zijn voor de groeipotentie en voor de groeigrenzen van nederzettingskernen, in overweging te nemen ?

VERNIEUWBOUW IN VERSPREIDE BEBOUWING IN HET BUITENGEBIED.

Een analyse van de gegevens van het NIS betreffende de woningkwaliteit in Oost-Vlaanderen leert dat in bepaalde regio's (noordelijk deel van het Meetjesland, gemeenten rond Oudenaarde en enkele gemeenten tussen Zottegem en Aalst) een belangrijk aandeel van de woningen met slechte kwaliteit gelegen is in de verspreide bebouwing.

Wil men de nieuwbouw effectief beperken tot de taakstelling van 85 725 bijkomende woningen (te realiseren in de periode 1991 - 2007), dan is een ondersteuning en aanmoediging van vernieuwbouw absoluut noodzakelijk. Niet enkel in de kernen, maar ook in de niet-geselecteerde woonkernen moet nieuwbouw en verbouwing mogelijk zijn binnen natuurlijk de bepalingen van het decreet ruimtelijke ordening. De niet erkenning als woondorp mag niet betekenen dat de woningen zullen uitdoven of verdwijnen op lange termijn. Ook in de verspreide bebouwing zullen bestaande woningen moeten vernieuwd worden, zoniet zal de vooropgestelde taakstelling een grovelijke onderschatting van de behoefte blijken.

Het PRS gaat aan de realiteit van de bestaande verspreide bebouwing voorbij. Een beschrijving van de typologie van de verspreide bebouwing is er niet. De enkele paragraaf waar wel over de aanwezige verspreide bebouwing wordt geschreven, laat vermoeden dat die verspreide bebouwing zich beperkt tot enkele grootvolumige, historisch en landschappelijk waardevolle hoeven, molens en industrieel archeologische gebouwen. Nochtans zou in een correcte beschrijving van de aanwezige "verspreide bebouwing" in Oost-Vlaanderen, de kans kunnen gegrepen worden om te wijzen op de grote behoefte aan verbouwing en vernieuwbouw in het buitengebied. Temeer daar de aanwezigheid van kwalitatief slechte woningen samenhangt met de problematiek van armoede bij bejaarde plattelandsbewoners, een sociaal aspect. Veel meer dan het gemeentelijk niveau, is het provinciebestuur immers in staat om in haar PRS het structurele karakter van de bestaande achterstelling in kaart te brengen en de gemeenten aan te moedigen een gepast ruimtelijk beleid uit te werken.

Ten aanzien van de stedelijke gebieden en de kernen in het buitengebied wijst het PRS op het belang van sanering en renovatie van het bestaande woningpatrimonium. Welke aanmoediging voorziet het PRS voor verbouw en vernieuwbouw van de bestaande verspreide bebouwing van het buitengebied ?

Dank u.

DEBATTEN

De heer Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal mijn tussenkomst uiterst kort houden. Ik wil mijn houding aangaande dit voorontwerp op dezelfde wijze bepalen als collega De Meerleer en alhoewel mijn argumentatie ongeveer hetzelfde is, verschillen mijn besluiten en accenten toch wel een beetje. Het openbaar onderzoek en meer studiewerk zullen een definitieve keuze aangaande deze N41 verder moeten onderbouwen. De toets die er nu zal zijn met de bevolking, maar ook met de milieuplannen en de mobiliteitsplannen zou een andere houding tot resultaat kunnen geven dan wat op dit moment bepaald is. Momenteel is men in Aalst volop bezig met het mobiliteitsplan en dat geeft heel belangrijke uitspraken over Aalst en omgeving.

Wat de selectie van de hoofddorpen betreft, denk ik niet dat Nieuwerkerke in een definitief plan als enig hoofddorp zal weerhouden worden, want de Siesegemkouter heeft reeds een ruim bedrijventerrein dat voor een deel op het grondgebied van Nieuwerkerke ligt, waardoor Nieuwerkerke waarschijnlijk als hoofddorp zal sneuvelen.

Ik heb heel veel hoop dat het openbaar onderzoek, de verdere toets met de gemeenten en ook de verdere afhandeling van dit openbaar onderzoek in de procuro tot een ander resultaat zal leiden dan dit voorontwerp. Ik zou er de grootste moeite mee hebben, moest dit het definitief structuurplan zijn. Ik verwacht dus nog heel veel van de toets met de bevolking, die nog moet beginnen.

Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het voorliggend ontwerp worden mogelijkheden geformuleerd voor de glastuinbouw en sierteelt in de provincie. In het bindend gedeelte merken we echter dat, naast de belangrijke ontwikkelingsperspectieven voor glastuinbouw, geen enkele kwantificering van de te ontwikkelen oppervlakte opgenomen wordt. Ik wens dan ook te benadrukken dat de toekomst van de Oost-Vlaamse sierteelt in grote mate bepaald zal worden door voldoende beschikbare ruimte.

In eerste instantie benadrukt de sector de noodzaak voor uitbreiding van gezonde, rendabele sierteeltbedrijven. Een potplantenbedrijf, azaleabedrijf en boomkwekerij moet kunnen uitbreiden, wil men de sector economisch gezond houden. Daarnaast is het de taak van de provincie om ook toekomstmogelijkheden te bieden voor nieuwe bedrijfszetels. Ik geloof dat het voorontwerp van het provinciaal structuurplan daarin ook tegemoet komt. Gezien de provincie ongeveer 500 netto hectare glastuinbouw bevat, vraagt de sector de afbakening van voldoende macrozones waar glastuinbouw zich verder kan ontwikkelen. Deze zones waarin een actief glastuinbouw beleid ondersteund wordt past perfect in het voorliggend richtinggevend gedeelte. De aanduiding van uitbreidingszones, met eenzelfde oppervlakte als het huidige areaal, dit wil dus zeggen 500 hectare is een noodzakelijk minimum. Deze agrarische macrozones worden best aangeduid over de gemeentegrenzen heen, waar reeds glastuinbouw gebundeld is (zoekzones).

Wanneer we de bedrijfsevolutie opvolgen zien we immers dat het aantal bedrijven op termijn zal afnemen, maar dat de bedrijfsgrootte in belangrijke mate toeneemt. Vandaag zoeken actieve siertelers naar beschikbare terreinen van 10 hectare.

Tenslotte wil ik nog verduidelijken dat deze 500 hectare geen agrarische oppervlakte is, die exclusief bestemd moet zijn voor glastuinbouw. Het is wel noodzakelijk, dat een startende sierteler op zoek naar een locatie voor een nieuwe serre kan getoond worden, binnen welke macrozone dit het meest aangewezen is.

Ik vraag dan ook met de kwantificering voor agrarische macrozones om met glastuinbouw rekening te houden, bij de finale opmaak van het provinciaal structuurplan.

Ik had ook nog enkele bedenkingen rond de hypothese van het "VEN".

De Vengebieden doorkruisen de landbouwgebieden. In het structuurplan spreekt men over natuurverbindingengebieden die opgericht zijn met respect voor de hoofdgebruiker. Eigenlijk kan men nauwelijks afleiden wat men bedoelt met respect voor de hoofdgebruiker. Het enige wat men kan afleiden is dat respect betekent : we gaan de hoofdgebruiker niet verplichten op zijn eigendom dingen te doen, die hij conform andere wetgevingen mag doen.

De keuze van de vooropgestelde natuurverbindingsgebieden moet getoetst worden aan de concrete landbouwrealiteit en potenties van de bedoelde gebieden. Hieruit zal blijken dat een natuurverbindingsfunctie die de landbouwer respecteert veeleer via lijn- en puntvormige, dan wel via vlakvormige gebieden gebeurt (openruimtegebied, natte graslanden, kasteelparken, bosuitbreiding : het zijn gebiedsomschrijvingen waarin wellicht veel landbouwgebruik gevisieerd wordt !). Naamgeving en selectie van de natuurverbinding moet aansluiten bij de effectieve VEN-gebieden die moeten verbonden worden. Deze verbindingsgebieden lopen dan door de genoemde landbouwgebieden, maar vallen er niet samen mee !

Dan nog het volgende. De ruimtebalans naar landbouw toe. 750 000 hectare volgens het structuurplan Vlaanderen ! Men knabbelt aan de landbouwgrond in Vlaanderen: bedrijven terreinen, terreinen voor gemotoriseerde sporten, natuurgebied, woongebied ... De balans op het einde van de rit van de structuurplanning zal uitmaken of men nog wel aan 750 000 hectare landbouwgrond komt. De agrarische structuur is de enige die niet wordt afgebakend. Eigenlijk neemt ieder zijn deel en tegen landbouw zegt men: voila, de rest is voor u.

Dank u.

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn tussenkomst betreft de mogelijke aanleg van een gemeentelijke verdeelweg te Merelbeke die ook voorzien was in het amendement van Agalev. De opmerkingen bij het amendement van Agalev over de gemeentelijke verdeelweg te Merelbeke kunnen wij grotendeels bijtreden. Zelf vinden we de opname in het provinciaal ruimtelijk structuurplan, van de gemeentelijke verdeelweg als secundaire weg vooruitlopen op de werkelijke noodzaak en zin van aanleg van deze verdeelweg. De inspraak daarover is volgens ons niet voldoende ten gronde met de inwoners gevoerd. In de inhoudelijke wijzigingen verwijst men naar het goedgekeurd mobiliteitsplan van Merelbeke om de oostelijke verdeelweg in het PRS op te nemen. Dit mobiliteitsplan werd nog niet goedgekeurd en komt waarschijnlijk pas volgende maand op de agenda van de gemeenteraad. Of de verdeelweg er pas komt na het doortrekken van de R4, is voor ons niet zo belangrijk. Een populistisch voorstel voor een aanleg van wat men toen noemde "ringweg" van enkele jaren geleden is een eigen leven gaan leiden en heeft na enkele jaren alleen de studie bureaus beter gemaakt. Het is nu geworden wat het blijkt te moeten zijn overbodig. Het huidige probleem van stilstaand verkeer tijdens de piekuren in het centrum van de gemeente zal zich alleen maar verleggen naar de aansluiting van de verdeelweg met de N444. Klein maar opmerkelijk detail : in definitieve versie van het Gemeentelijk Mobiliteitsplan zijn bij de aansluiting van de verdeelweg met de N444 (Hundelgemsesteenweg) verkeerslichten voorzien, wat doet vermoeden dat men daar uiteindelijk toch verkeersproblemen verwacht.

In het verslag van het structureel overleg aan het college over het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Merelbeke (halfweg 2002) staat : "Er worden in het richtinggevend gedeelte weinig inhoudelijke argumenten die pleiten voor de aanleg van deze omleidingsweg aangehaald, veeleer het tegendeel. Met de aanleg van de weg zal het doorgaand verkeer slechts gedeeltelijk geweerd worden uit het centrum van Merelbeke. In het Structureel Overleg wordt aangedrongen op een verdere verfijning van de plannen bij de definitieve opmaak van het gemeentelijk mobiliteitsplan. Beter openbaar vervoer is gewenst".

Wij vragen ons af wat naar dit advies toe, na één jaar, de toegevoegde waarde is van het mobiliteitsplan en wat er aan de plannen voor een oostelijke verdeelweg veranderd is.

Verder in het voorontwerp van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan 2002 zegt men : "de aanleg van de verdeelweg heeft grote gevolgen voor de ruimtelijke structuur van de gemeente, zo worden verschillende open ruimte- en langzaamverbindingen doorsneden en komt de landschappelijke kwaliteit van het kleinschalig gesloten verwevingsgebied in het gedrang".

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Teveel vragen stellen zich bij het inpassen van de verdeelweg in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Met de huidige stand van zaken in het dossier lijkt het aangewezen de aanleg van de gemeentelijke verdeelweg vooralsnog niet in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan op te nemen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Zijn er nog leden die een tussenkomst wensen te doen concreet zonder amendement ?

De heer Lampaert

Gewoon een vraag ?

Op de agenda die we gekregen hebben stond mijn amendement verkeerd genotuleerd. Wordt het op het einde van de amendementen ingediend bij de nederzettingsstructuur ?

De heer voorzitter

Intussen, collega Lampaert, heeft mevrouw Haegens me laten weten dat het verplaatst wordt naar het eerste deel.

Bij de gewenste nederzettingsstructuur want daar hoort het thuis.

Geen verdere tussenkomsten meer ?

Dan gaan we nu over naar de amendementen : gewenste nederzettingsstructuren.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, mag ik kort nog iets zeggen over de tussenkomsten van de collega's of doe ik dat beter straks ?

De heer voorzitter

Ik had genoteerd mijnheer de eerste gedeputeerde, om u te houden als laatste om de algemene slottoespraak te houden.

A. Amendementen betreffende het hoofdstuk "Gewenste Nederzettingsstructuur"

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER DE PADT INZAKE DE AANDUIDING VAN STEDELIJKE GEBIEDEN, HOOFDDORPEN EN WOONKERNEN

De heer De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vanuit mijn kerktorenmentaliteit heb ik - als burgemeester van Geraardsbergen - gesproken tot het provincieraadslid en gevraagd om hier een aantal amendementen in te dienen. Blijkbaar stuit dat hier op nogal wat ongenoegen. Indien er andere collega's burgemeesters mij vanuit hun functie zouden vragen om voor hier voor hun gemeente of stad bepaalde zaken in te dienen, dan zou ik dat ook met plezier doen.

Mijn amendementen over de nederzettingsstructuur ga ik bij deze intrekken. Ik heb in vooroverleg met de heer gedeputeerde De Buck vernomen dat ik een beetje prematuur bezig ben. Mijn amendementen hebben wellicht betrekking op situaties die men in fine zal kunnen beoordelen op het ogenblik dat ons stedelijk gebied afgebakend zal zijn. In functie daarvan zal de selectie van de hoofddorpen en de woonkernen al dan niet bijgestuurd kunnen worden.

Ik zal dus - tot genoegen van velen hier in dit halfroond - deze amendementen intrekken.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik had een antwoord klaar en ik heb daar met de collega over gesproken. Het is inderdaad zo dat de meeste punten aangehaald door collega-burgemeester De Padt in verband met de nederzettingsstructuur kunnen opgelost worden via het afbakeningproces van het kleinstedelijk gebied Geraardsbergen. Dat afbakeningproces is op dit ogenblik nog niet aangevat en daarom zijn een aantal zorgen van collega-burgemeester De Padt op dit ogenblik eigenlijk prematuur.

De heer voorzitter

We gaan nu over tot het amendement van collega Guy Mendonck namens de Agalev-fractie.

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE CRITERIA VOOR DE AANDUIDING VAN WOONKERNEN EN HOOFDDORPEN**De heer Mendonck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ons eerste amendement gaat over de criteria voor de aanduiding van woonkernen en hoofddorpen. De "gedeconcentreerde bundeling" is voor bewoning de richtlijn. Dit betekent dat bijkomende bewoning enkel nog kan in de stedelijke gebieden en de aangeduide kernen van het buitengebied. Om die gedeconcentreerde bundeling mogelijk te maken is een sturend beleid nodig. Er wordt een oefening gemaakt door de provincie in te delen in 10 deelruimten, 4 met meer stedelijke kenmerken en 6 met vooral openruimtefuncties. Dit zou het kader kunnen bieden voor gedifferentieerd maatwerk.

Maar wat zien we ?

De selectiecriteria (aantal inwoners) voor de aanduiding van woonkernen en hoofddorpen wordt voor een aantal deelruimten gewoon verlaagd. Waar eerst 500 inwoners het minimum is om als woonkern voldoende draagkracht te hebben, is even later 250 inwoners genoeg voor diezelfde draagkracht. Hetzelfde voor de hoofddorpen. Eerst 3000 inwoners, maar in bepaalde gevallen is 2000 inwoners genoeg. In de openruimtegebieden - de gebieden waar ook fractieleider Liebaut het over had - staat de gaafheid van de landschappen nog centraal en we moeten alles in het werk stellen om die gaafheid zoveel mogelijk te bewaren. Net in die gebieden gaan we die selectiecriteria verlagen zodanig dat er ook hier een hele reeks hoofddorpen en woonkernen aangeduid wordt. We zien zowat de Oost-Vlaamse drietrapsraket wat betreft de hoofddorpen. In de eerste studies zijn we met 30 begonnen, in 2001 zijn we bij 50 beland en nu zitten we al aan 80. We zien een sterke stijging en met in het achterhoofd dat we de openruimtefuncties binnen die openruimtegebieden volop kansen moeten geven, denken we dat de criteria voor heel de provincie gelijk moeten zijn.

Dat is ons amendement.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,
Ik stel voor om dit amendement niet te aanvaarden. Wij hebben inderdaad met gedifferentieerde criteria moeten werken omdat we met een duidelijk historisch verschillend gegroeide nederzettingsstructuur zitten in die deelgebieden. We hebben hier te maken met een gelijkheidsbeginsel, collega Willems heeft daar ook naar gerefereerd, en ik denk dat hier het gelijkheidsbeginsel betekent dat men een gelijke spreiding tracht te bekomen en dat men gelijke kansen wenst te geven aan de nederzetting in welk deelgebied ze ook liggen. En we zitten nu eenmaal met die totale verschillen binnen de ruimtestructuren. Ik stel dan ook voor dit amendement af te wijzen.

DEBATTEN

De heer Mendonck

Is dat het gelijkheidsbeginsel ? Maar dat is natuurlijk niet de opdracht van uw structuurplan om te zorgen voor een gelijke spreiding, maar om duidelijkheid te creëren en een visie te ontwikkelen over welk ruimtelijk beleid wij willen.

Stemming

De heer voorzitter

Het volgende amendement is ingediend door de heer Mendonck, namens de Agalev-fractie en slaat op pagina 234. U heeft het woord.

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE HET ONDERSCHEID TUSSEN HOOFDDORPEN EN WOONKERNEN VOOR DE TAAKSTELLING WONEN

De heer Mendonck

Met dit amendement willen we een onderscheid invoeren tussen de hoofddorpen en de woonkernen voor wat betreft de taakstelling wonen. Het noodzakelijke sturen van het beleid voor de bijkomende bewoning impliceert dat niet overal een even grote uitbreiding mogelijk mag zijn. Maar in dit voorontwerp (in tegenstelling tot de vorige versies van dit voorontwerp) wordt er geen differentiatie aangebracht tussen de woonkernen en de hoofddorpen voor de taakstelling bewoning. Meer uitbreidingsmogelijkheden in hoofddorpen dan in woonkernen (in aantal nieuwe wooneenheden) zou hier de logische keuze zijn en dit is ook wat de bevoegde Vlaamse administratie adviseert.

Nu kom ik bij fractieleider Lootens die daarnet aangaf dat we voorzichtig moeten zijn en zeker het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen moeten volgen. We moeten niet teveel risico's nemen door er tegen in te gaan.

De bevoegde Vlaamse administratie zegt hier dat er moet opgelet worden, want als er geen onderscheid aangeduid wordt tussen hoofddorpen en woonkernen dan is er duidelijk een tegenstrijdigheid met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Dus de bekommernis van fractieleider Lootens wordt in feite verwoord in dit amendement.

Deze woonhiërarchie tussen hoofddorpen en woonkernen is noodzakelijk als we de gewenste gedeconcentreerde bundeling willen waarmaken en geen spreidingsmodel willen invoeren.

De heer gedeputeerde De Buck

We staan duidelijk voor een keuze waarbij overleg moet gebeuren met de administratie, maar waar uiteindelijk ook de politiek zijn rechten heeft, denk ik. Wij zijn een politiek orgaan en wij hebben gemeend dat de gemeentelijke autonomie ook haar rol moet kunnen spelen bij de invulling van de behoeften, ook in het buitengebied, in die kernen die weerhouden zijn hetzij als hoofddorp, hetzij als woonkern. Dat is de motivatie en ik stel dan ook voor om het amendement niet te aanvaarden.

De heer Mendonck

Dit impliceert een duidelijke keuze voor de spreiding, maar het impliceert ook een duidelijke keuze om de bevoegdheid die de provincie heeft op het vlak van ruimtelijke ordening niet in te vullen en dat is jammer.

De heer De Buck

Voorzitter,

Nu worden de zaken omgekeerd. Het principe van de subsidiariteit wil zeggen dat men de beslissing laat nemen waar ze men ze het best laat nemen.

Wij bepalen de hoofddorpen en de woonkernen en het is duidelijk een vorm van respect voor de subsidiariteit die ik niet vind bij de collega. De collega vraagt de provincie om dwingend op te treden. Daarom vraag ik met aandrang om het amendement niet goed te keuren.

Stemming

De heer voorzitter

Het volgende amendement is eveneens ingediend door de heer Mendonck, nog altijd namens de Agalev-fractie, over Doel.

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE SELECTIE VAN DE GEMEENTE DOEL ALS WOONKERN

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Amendement drie gaat inderdaad over Doel.

Eén gemeente viel bij de opmaak uit het overzicht van de Oost-Vlaamse kernen die groter zijn dan een gehucht, namelijk Doel. Niet zomaar vergeten, maar bewust geweerd wegens de uitbreidingsplannen van de Waaslandhaven.

Aangezien het nooddecreet zegt dat ten vroegste in 2007 een beslissing kan vallen over verdere havenuitbreidingen - en dit PRS loopt tot 2007 - zal elke mogelijke verandering aan het statuut van Doel - wat door het Vlaams gewest zal beslist worden - voor een volgend provinciaal structuurplan zijn.

Volgens het huidige geldende gewestplan is Doel rood ingekleurd, omgeven door landbouwgrond.

Doel heeft voldoende inwoners, en gezien de interessante ligging ten opzichte van de haven als tewerkstellingspool is het, mede vanuit mobiliteitsoogpunt, ruimtelijk logisch om Doel te selecteren als woonkern. Het opbouwwerk voor Doel levert ook inspanningen om specifiek bij de bedrijven nieuwe inwoners aan te trekken. Als we zien dat de Vlaamse regering beslist om tot 2007 de gemeenteschool te blijven ondersteunen, dat de Vlaamse regering een regeling zal uitwerken voor de registratierechten voor de nieuwe inwoners van Doel, dat de juridische onderbouw geleverd wordt om het retrocessierecht niet dwingend te maken voor nieuwe inwoners, dat de termijn waarop eventuele wijzigingen mogelijk zijn, na 2007 ligt, dan blijken er toch inspanningen te worden gedaan en dan kunnen wij niet anders dan vanuit ruimtelijk oogpunt Doel als woonkern aanduiden.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat dit de wereld op zijn kop is. We hebben al heel wat kritiek gehoord over het feit dat we te veel woonkernen en te veel hoofddorpen selecteren en nu wordt gepleit om een kern die niet voldoet aan de criteria toch te weerhouden als woonkern. Ik denk dat we een bepaalde vorm van logica moeten aanhouden in onze redeneringen. Van de oorspronkelijke bewoners van Doel heeft zowat twee derde reeds het dorp verlaten, op 21 gezinnen na hebben alle oorspronkelijke gezinnen gevraagd om beroep te kunnen doen op de onteigeningsprocedure en nu vraagt men om nieuwe inwoners aan te trekken en het dorp opnieuw te bevolken. Ik ken de problematiek van de school. Ik weet dat de kans vrij groot is dat vanaf volgend schooljaar het schooltje ook zal verdwijnen in Doel. Ik weet ook dat de uitrustingsgraad op dit ogenblik ver beneden het peil ligt van wat wij als woonkernen weerhouden. Ik begrijp de sentimentele discussie en ik heb daar begrip voor. Ik herinner mij nog een commissie over de nederzettingstructuur waar uw voorganger Sylvain Lockefeere een lang pleidooi gehouden heeft voor Doel. Doel stond op dat ogenblik niet als kern aangeduid op onze plannen omdat op dat ogenblik nog het gewestplan vigeerde. Wij hebben het nu opnieuw als kern opgenomen en mocht bij een inherzieningstelling blijken dat de leefbaarheid daar verzekerd is, dat de kern voldoet, dan kan in een later stadium daaraan iets worden gedaan. Op dit ogenblik moeten wij onze criteria hanteren. Wij kennen de situatie. Wij hebben de situatie grondig onderzocht en hebben zelfs onze diensten ter plaatse gestuurd om de zaken te bekijken. Met alle begrip voor uw tussenkomst en voor uw gedrevenheid in het dossier moet ik voorstellen om het amendement niet te aanvaarden.

DEBATTEN

De heer Mendonck

We zien hier natuurlijk ook weer de uitzondering : de aanduiding van woonkernen in hoofddorpen is in heel Oost-Vlaanderen gebeurd met de gegevens van 1 januari 2001. Voor Doel heeft men - en ik ontken en minimaliseer de problemen van Doel helemaal niet - heel recent nog een plaatsbezoek afgelegd om toch maar te kunnen zeggen hoe slecht het er aan toegaat. Het gaat inderdaad slecht, maar als je ziet wat het opbouwwerk aan mogelijkheden biedt, als je ziet welke keuzes de Vlaamse regering maakt met alle compromissen vandien, dan is duidelijk de keuze tot 2007 want voordien zal er geen nieuwe beslissing vallen.

We moeten, naast de mogelijkheden en de sociale begeleiding die er bestaat voor de mensen die willen vertrekken, ook voldoende nieuwe inspanningen leveren om nieuwe inwoners aan te trekken. De keuze in dit structuurplan staat haaks op de inspanningen die men op andere vlakken gaat leveren.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het belangrijkste element van de woonkernen is dat er in de toekomst nog woonuitbreidingsgebieden kunnen aangesneden worden in de directe omgeving van de kern van de gemeente. De collega weet ongetwijfeld dat er in Doel zelfs helemaal geen woonuitbreidingsgebieden op het gewestplan aanwezig zijn.

De heer Stevenheydens

Zoals ik daarstraks al heb gezegd, gaan wij dit amendement goedkeuren. Symbolisch, want het gaat om het symbolisch op de kaart zetten. Inhoudelijk moeten we, zoals de eerste gedeputeerde zegt, het punt terugkaatsen naar de Vlaamse overheid want zij treft alle schuld. Raadslid Mendonck heeft het opbouwwerk en het woonrecht aangehaald. Ik stel vast dat de overheid in gebreke blijft. Ik geef hierbij een voorbeeld van het woonrecht : er staan al meer dan een jaar ongeveer 100 huizen leeg. Iemand die zich precies een jaar geleden heeft aangeboden om een woning te huren, krijgt pas een jaar na datum schriftelijk de bevestiging dat vijf woningen kunnen worden bekeken. Stel u eens voor ! Als geen van die vijf huizen je bevalt - je mag ze zelf niet kiezen - dan krijg je de kans om nog vijf andere woningen te gaan bekijken. Daarna word je van de lijst geweerd. Dit is maar één voorbeeld van de obstructiepolitiek van de Vlaamse overheid. Het is belangrijk dat het opnieuw op de kaart wordt gezet, maar het betekent heel weinig vergeleken bij de taak die de Vlaamse overheid in feite zou moeten vervullen.

Stemming

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER LIEBAUT NAMENS DE CD&V-FRACTIE INZAKE RUIMTELIJK BELEID MET BETREKKING TOT DE BEWONING NL. DE TOEVOEGING VAN EEN VIERDE CATEGORIE WONINGTYPES

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Namens de CD&V-fractie wens ik aan de raad een amendement voor te leggen in verband met de bepaling van het ruimtelijk beleid, pagina 259.

Het streefdoel is dat bij het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden of bij nieuw te bestemmen woongebieden de gronden die eigendom zijn van een sociale huurmaatschappij voor 60 % bestemd zijn voor sociale huurwoningen, 25 % voor sociale koopwoningen, enz.
De tekst is voldoende duidelijk, maar het voorstel is om een vierde categorie aan toe te voegen : wanneer gronden in eigendom van een gemeente, een ocmw, een kerkfabriek, of een intercommunale - uiteraard met een openbaar karakter - worden aangesneden als woongebied, dan zou moeten gestreefd worden naar 33 % bezetting door sociale huurwoningen of sociale koopwoningen, 33 % bezetting door een sociale verkaveling en dan moet nog eens 33 % bestemd zijn voor verkoop aan privé-personen zonder nadere bepalingen.

Ik weet ook dat het geen occasie, dat het een streefdoel is, maar het voorstel is ingegeven door de vaststelling dat er een enorme nood is aan sociale woningen, huurwoningen, koopwoningen. Iedereen die betrokken is bij de sector - en dat zijn er heel veel hier - iedereen die in een gemeentebestuur zit of sociaal actief is, weet dat er een kolossaal aantal aanvragen zijn voor sociale woningen. Dat zijn de feiten. Dat heeft allerlei oorzaken, maar daar gaan we verder niet meer op in.

Tweede vaststelling.

Door de continue stijging van de bouwgrondprijzen kan de droom van een groot deel van de bevolking niet worden gerealiseerd : zèlf een woning bouwen. De sector van de bouwondernemers voorspelt dat de stijging van de bouwgrondprijzen niet zal dalen in de toekomst, zelfs niet wanneer de Vlaamse regering toelating geeft tot het innemen van heel wat gronden die tot voor enige tijd geblokkeerd waren.

Er werd recent ook vastgesteld dat huren in de privé-sector een van de voornaamste oorzaken is van de stijging van de armoede. Waarom ? Omdat men van het kleine budget een veel te hoog percentage moet spenderen aan het huren van een privé-woning.

Vierde vaststelling.

De actuele speculatiedrift in de resterende voorziene bouwgronden. Ik denk niet dat ik iemand beledig wanneer ik zeg dat de bouwpromotoren - en dat is hun volle recht natuurlijk - hard hun best doen om beslag te leggen op die resterende bouwgronden en dus op die manier een soort monopolie scheppen voor zichzelf. De overheid kijkt toe.

Vijfde argument.

Wanneer dit plan in uitvoering gaat, zullen hoe dan ook - en dat is ook de bedoeling - de bouwmogelijkheden schaarser worden. Er zijn met andere woorden voldoende redenen om te pleiten voor kansen voor sociale woningbouw, zij het dan op verschillende manieren : huurwoningen, koopwoningen, een sociale verkaveling, want anders sluit je een heel belangrijk deel van de bevolking gewoon uit van een verbeterde situatie.

Ik herinner er u aan dat ook PROCORO dat voorstel heeft geformuleerd, zij het dan op een andere manier, namelijk de 50 % -rekening. Ik pleit voor die drie maal 33 %.

Waarom ? Omdat je op die manier een mix van bevolking mogelijk maakt. De verschillende groepen in de samenleving zullen vanuit hun mogelijkheden een andere optie nemen en kunnen nemen. Precies die mix van bevolking is een garantie op minder sociale spanning. Wanneer je mensen van dezelfde sociale middelen en mogelijkheden te intens samenbrengt in dezelfde ruimte - iedereen weet dat en de voorbeelden zijn legio - dan dien je niet automatisch de sociale vrede. Precies om dat te voorkomen pleiten wij voor die gemengde oplossing.

Gedeputeerde Vercamer vestigt er mijn aandacht op dat het niet pagina 259 is, maar pagina 263. In mijn versie leden van de deputatie is het pagina 259. Ofwel heb ik een afzonderlijke editie, ofwel beschikt de deputatie nog over een andere bundel dan wij. Zou dat kunnen ? Maar goed, onafgezien daarvan pleit ik voor die vierde categorie.

De heer gedeputeerde De Buck

Het amendement dat door de heer Liebaut werd verdedigd is een verfijning van wat op dit ogenblik reeds in het voorontwerp staat. Ik stel namens de deputatie voor dit amendement te aanvaarden.

De heer Mendonck

Wij gaan dit amendement steunen omdat het ook voor ons een verbetering is van het document. Het gaat ook voort op een aantal adviezen dat de klemtoon legt op de sociale woningbouw. Wij willen ook duidelijk maken dat het voor ons niet om een tweedeling oppositie/meerderheid gaat, maar om de kwaliteit van het document.

Stemming

DEBATTEN

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER LAMPAERT BETREFFENDE DE SELECTIE VAN OOSTWINKEL ALS WOONKERN

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, dank om mij nog de kans te geven het eerste deel van mijn amendement bij de nederzettingsstructuur te behandelen. Ik zal het tweede deel behandelen bij de verkeersinfrastructuur.

Het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan werd uitvoerig in verschillende commissies en tijdens vele hoorzittingen besproken. Zowat iedereen had wel ergens een of andere opmerking, inderdaad vaak sterk lokaal gekleurd. De administratie heeft in elk geval aandachtig geluisterd naar de opmerkingen. Ik dank de deputatie dat zij een groot deel van de adviezen van de lokale overheden en van ons, de provincieraadsleden - heeft willen incalculeren.

Ik zal vandaag niet herhalen wat ik persoonlijk aan de administratie heb medegedeeld en op al die commissies heb gezegd. Ik wil hier ook niet de lokale kaart trekken, u zou het mij kwalijk nemen. Maar weet dat ik voor 100 % achter mijn tussenkomsten uit het verleden blijf staan omdat ik ervan overtuigd ben dat een historische vergissing wordt gemaakt. Een vergissing waarvan men pas binnen enkele jaren de juiste impact zal zien en waarvan men vele generaties lang de gevolgen zal moeten dragen.

Akkoord, de grote fout ligt bij het Structuurplan Vlaanderen en bij de daar voorgestelde "gewenste ruimtelijke structuur". Ik weet nu reeds waartoe het beleid van het stedelijk gebied of de gedeconcentreerde bundel dat als doel heeft veel mensen op een kleine ruimte samen te voegen, zal leiden. Ik heb indertijd nog wat psychologie gestudeerd. Akkoord, de psychologie van een rattenpopulatie. Maar wees gerust, ik weet heel goed dat wij hier niet in het Vlaamse parlement zitten en ik zal hier niet de beperktheid van de Vlaamse administratie aanklagen. Ik zal me beperken tot de provinciale materie en in het bijzonder het Provinciaal Structuurplan Oost-Vlaanderen alhoewel het goed zou zijn de verschillende Provinciale Structuurplannen (Antwerpen, West-Vlaanderen, ...) te vergelijken om met verbazing te kunnen vaststellen dat wat aan de ene kant van de provinciegrens moet, aan de andere kant verboden is. Het lijkt wel een goeie Belgenmop.

Ik heb me de moeite getroost om bijna een vierde van de oppervlakte van de provincie Oost-Vlaanderen te bestuderen wat betreft de nederzettingsstructuur. Ik zou het met u dus vandaag over het Meetjesland-Houtland (in de studie het Westelijk Openruimtegebied genoemd) willen hebben en sta me toe mijn betoog te illustreren aan de hand van een voorbeeld van een gemeente in deze streek. Ik hoop dat ik u zal kunnen overtuigen en dat er voldoende argumenten kunnen gevonden worden voor een wijziging.

Het Westelijk Openruimtegebied is bijzonder zwaar aangepakt bij de selectie van woonkernen. Woonkernen zijn deze kernen die voor de provincie nog een woonfunctie hebben binnen de gemeente. Ik wil het hier niet hebben over de procedure die men gevolgd heeft voor de selectie : eerst een lijst opmaken met woonkernen en daarna de criteria bepalen. Het is goed te bepalen dat een woonkern een groeipotentie moet hebben inzake wonen en lokale voorzieningen. Maar zou men daar wel echt rekening mee gehouden hebben. Betekent "potentie" niet dat men moet kijken naar de verwachtingen, het initiatief, de wil van de mensen om iets met hun leefgemeenschap te doen? Sociale cohesie, het aanwezig zijn van vele sociale, culturele, jongerenorganisaties (...) betekent dat de gemeente (want het gaat vaak om zelfstandige gemeenten vóór de fusie) een maatschappelijke dynamiek heeft die moet gerespecteerd worden. Ik verkies een kleine woonkern die leeft boven een groot slaapdorp, waar de inwoner zijn buur niet kent. Mensen zijn toch ook belangrijk in dit verhaal.

Het structuurplan Vlaanderen spreekt van de gewenste ruimtelijke visie. Kan men dan ook rekening houden met de dynamiek van de gemeente, de wil van de inwoners ? Een aantal dorpen, met volgens het gewestplan (meer dan 30 jaar geleden vastgesteld) een woonuitbreidingsgebied worden niet weerhouden als woonkern, nu er juist een dynamiek ontstaan is voor het aansnijden ervan. Heeft men rekening gehouden met de planschade die aan de eigenaars zal moeten betaald worden, nu deze gronden alleen voor de landbouw geschikt worden ? Ik lees bijna elke dag protest tegen deze of gene verkaveling. Hier begrijp ik dat zo een gemeente niet moet weerhouden worden als woonkern. Wat ik niet begrijp is dat waar men wil bouwen en waar er nood is aan bouwen, men door het Provinciaal Structuurplan wordt geremd.

Waarom tellen de goede fiets- en autoverbindingen niet mee ? Het aantal verenigingen in de gemeente, het bestaan van een parochiegemeenschap. Of was het bouwen van een kerk in het verleden geen bewijs dat men gemeenschap wilde vormen en samenleven ?

Het is zelfs zo erg dat een middeleeuwse stad verdwijnt, namelijk Middelburg. Het zal dus toch nog waar zijn dat men "Ghosttowns" wil maken en niet alleen "Spookdorpen".

Enfin, ik ben ongelukkig met de methodiek voor de selectie van woonkernen. Dat men als belangrijkste selectiecriteria om een morfologische kern als woonkern te selecteren, alleen het inwonersaantal en het uitrustingsniveau neemt, is te beperkt en wetenschappelijk verkeerd. Bovendien eisen dat men minimum 1 000 inwoners moet hebben om te kunnen spreken van een woonkern, eventueel een beetje aan te passen volgens het uitrustingsniveau, is op zijn minst overdreven.

In het Meetjesland-Houtland of beter gezegd in het Westelijk Open Ruimtegebied zijn 16 kernen niet geselecteerd. Eigenlijk tel ik er meer, maar dit heeft te maken met de berekeningwijze : deze kernen werden vroeger ook al niet geselecteerd.

Er zijn 25 criteria, die eigenlijk terug te brengen zijn tot 5 : het aantal inwoners, het aantal winkels, een treinstation of niet (en waarom niet een stopplaats van de Lijn ?), een ocmw-bureau (en waarom niet een bibliotheek, een dienstencentrum, een infobalie, ... ?) en het aantal scholen.

Akkoord, bepaalde keuzes kan ik begrijpen, maar mijn voorbeeld Oostwinkel begrijp ik niet.

Wanneer Oostwinkel startte weet ik niet. Er werden wel belangrijke prehistorische opgravingen gedaan, maar wat ik zeker weet is dat men het in 1244 zinvol vond een parochie te stichten. Nu wil ik niet meer belang dan nodig is hechten aan het stichten van een parochie, een religieus gegeven. Feit is dat in die tijd weinig andere bronnen te vinden zijn. Ik hoop alleen dat men niet zal beweren dat de stelling in het PRS de historische start niet stopt. Ik zie het wél zo. In 1244 wilde men uitgroeien, in 2003 bepaalt men dat het welletjes is geweest.

Men zegt 347 inwoners, maar men telt er de kern Kruipuit en Veldekens (863 inwoners) niet bij, ook al vormen deze woonwijken een geheel met Oostwinkel. Wetenschappelijk heet het dat men enkel rekening heeft gehouden met de statistische sector "centrum". Men moet ook rekening houden met de statistische sector "verspreide bewoning" (Langestraat en Leischoot). Volgens de gemeente Zomergem werden zelfs woningen aan de overzijde van een straat niet meegerekend. Eigenlijk heeft men 756 inwoners.

Men zegt dat er geen ocmw is, maar er is wel een bibliotheek, een parochiezaal, een kinderopvangcentrum, ...

Er is geen station op 3 kilometer, neen, maar wel op 4 kilometer en er zijn verbindingen met de Lijn. Er is een uitgebreid knooppunt van fiets- en wandelpaden en het ligt volgens het RSV aan een hoofdwaterweg.

Er is een school, een uitgerust speelplein, er zijn 7 winkels, 4 herbergen (waar in Vlaanderen bestaat dit nog ?), een restaurant/cafetaria, een dokter, een tandarts, een apotheker, een mutualiteit, twee banken, verschillende vestigingen van ambachtelijke bedrijven : een aannemer, een vakantiewoningenbedrijf, een loodgieter, een timmer- en houtbedrijf, een zaak voor landbouwtoebehoren, een benzinstation, een garage, een loonwerkersbedrijf, ... Enfin, het uitrustingsniveau in Oostwinkel is bijzonder groot.

Waarom houdt men geen rekening meer met het spreidingspatroon van woonkernen ? Door Oostwinkel uit te schakelen heeft men geen evenwichtig spreidingspatroon meer.

Ten slotte dient aangehaald te worden dat de selectiecriteria voor het Westelijk Open Ruimtegebied niet dezelfde zijn als deze voor andere gebieden. Dit is een onrechtvaardigheid en is niet te argumenteren, ook niet door verwijzing naar een historisch nederzettingpatroon.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Ik zal vrij kort zijn. De diensten hebben de criteria onderzocht. Wij hebben alle eerbied voor de gedrevenheid van de collega die zeer gehecht is aan de streek, maar wij hebben een bepaalde weg genomen en wij gaan die ook verder volgen. Er is kritiek van de ene kant, kritiek van de andere kant. Soms heeft men de indruk dat men tussen een kruisvuur ligt van "het is teveel" en "het is te weinig". Wij hebben in overleg met de administratie en met inbreng van de eigen accenten 25 criteria vastgelegd en die zijn zeer divers. Je kunt altijd nieuwe vinden en je kunt er altijd afschieten, maar je moet ergens de lijn trekken en die is nu eenmaal daar getrokken. Ik stel dus voor om het amendement van de collega, indien hij het handhaaft, niet goed te keuren.

De heer voorzitter

Mijnheer Lampaert, handhaaft u uw amendement ?

De heer Lampaert

Mijnheer de voorzitter,
Ik heb dit punt ook in mijn fractie besproken en ik zal mijn amendement terugtrekken omdat ik denk dat de procedure van het openbaar onderzoek mij nog de kans zal bieden om de administratie gegronde rapporten voor te leggen en te bewijzen dat mijn argumentatie vandaag terecht is. Ik vind het dus om politieke redenen niet nodig dat hier vandaag over gestemd wordt.

De heer voorzitter

Dank u, collega Lampaert.
Dan gaan we nu over naar de amendementen betreffende het hoofdstuk "Gewenste ruimtelijk-economische structuur".

B. amendementen betreffende het hoofdstuk "Gewenste ruimtelijke-economische structuur"

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE VERDELING VAN BIJKOMENDE BEDRIJVENTERREINEN

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Met dit amendement willen wij de verdeling van de bijkomende bedrijventerreinen tussen de economische knooppunten en de niet-economische knooppunten een stuk bijsturen, als het ware proberen een verfijning te zijn voor dit voorontwerp.

Voor de bijkomende bedrijventerreinen wordt er gekozen om zo maximaal mogelijk door te schuiven naar het buitengebied. Binnen het kader dat Vlaanderen aanreikt, gaat de provincie 23 % van de bijkomende bedrijventerreinen naar het buitengebied doorsluizen. Geen probleem, maar in de tekst wordt geen garantie geleverd dat deze 23 % niet zal overschreden worden.

Elke gemeente moet wel een rekensommetje maken voor het duidelijk wordt of ze al of niet de hen nieuw toegekende lokale bedrijventerreinen voor de hoofddorpen mogen aansnijden. Maar als gemeenten tussen 1994 en nu meer hebben voorzien dan waar ze effectief recht op hebben, wordt dit negatief saldo niet in rekening gebracht bij de totaal te begeven oppervlakte bedrijventerreinen voor het buitengebied. Dus in de praktijk kan er effectief wel meer dan 23 % naar het buitengebied gaan, wat dan weer strijdig is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

We willen hier absoluut geen cijferfetisjisme introduceren of de administratie opzadelen met permanente rekensommetjes, maar de grens van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van 23 % is ook wel echt de grens.

Daarom het voorstel om de verhouding voor nieuwe bedrijventerreinen op 80 % stedelijk gebied en 20 % buitengebied te brengen. Op die manier hebben we de flexibiliteit om niet constant elke teveel aangelegde hectare in rekening te moeten brengen.

Als voor de berekening van de oppervlakte van nieuwe lokale bedrijventerreinen geen rekening meer moet gehouden worden met de zonevreemde bedrijven - zoals nu een herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen aangeeft en zoals in scenario II van het PRS wordt berekend - is de uitdrukkelijke vraag van alle openruimtesectoren die in de PROCORO vertegenwoordigd zijn, en het advies hierover is heel duidelijk, een herverdeling van 80 % van de bijkomende bedrijventerreinen voor het stedelijk gebied en 20 % voor het buitengebied.

Laat ons op deze vraag ingaan. Dit is een uitdrukkelijke oproep aan iedereen in deze raad die zegt de belangen van de landbouwsector te willen verdedigen, want ook en in eerste instantie is de landbouwsector vragende partij om - wanneer de zonevreemde bedrijventerreinen niet meer moeten geregulariseerd worden - de verdeling tussen stedelijk gebied en buitengebied op 80 %-20 % te brengen. Ik denk dat wij op die vraag moeten ingaan.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De verdeling 77 % voor het stedelijk gebied en voor de economische knooppunten en 23 % voor het buitengebied is enkele jaren geleden voorgesteld vanuit de deputatie en is sedertdien aangehouden omdat we denken dat we ook in het buitengebied de mogelijkheid tot activiteit moeten waarborgen omdat het te sterk concentreren van de activiteiten in de stedelijke gebieden niet goed zou zijn.
Wij vragen daarom om het amendement te verwerpen.
Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De beslissing in deze raad om de verdeling op 77 %-23 % te brengen dateert van vóór de partiële herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, want toen moest er nog rekening gehouden worden met alles wat er in het buitengebied moest geregulariseerd worden. Dat zal volgend jaar niet meer zo zijn en iedereen die bekommerd is om de open ruimte vraagt nu duidelijk om 80 %-20 % in te voeren.

Laat ons dit doen. Dit is een duidelijke vraag van iedereen die om de open ruimte en om de landbouwgrond bekommerd is.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik vraag de stemming, Mijnheer de Voorzitter.

Stemmingt

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE N49/A11

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt er aangegeven dat het niet wenselijk is dat de N49, binnenkort A11, verder een economische ontwikkelingsas wordt.
Wij vinden dat we deze wenselijkheid in het provinciaal structuurplan bindend moeten maken.

DEBATTEN

De omgeving van de N49 is een aantrekkelijk terrein voor gemeenten die op zoek zijn naar locaties voor lokale bedrijventerreinen. Er zijn er al een aantal gevestigd, evenals een kleinhandelsconcentratie. Uitbreiding langs deze as of de vestiging van nieuwe bedrijventerreinen gaat in tegen een aantal krachtlijnen die voor het noordelijk openruimtegebied zijn opgemaakt. Er zijn geen economische knooppunten in het noordelijke openruimtegebied, er is een beperkte toegankelijkheid wat betreft mobiliteit en grootschalige ontwikkelingen zijn ongewenst omwille van de ligging van het noordelijk openruimtegebied.

Aangezien vele beperkte ontwikkelingen kunnen zorgen voor één lange economische ontwikkelingsas is op dit vlak duidelijkheid aangewezen.

Vandaar onze vraag om in het bindend gedeelte op te nemen dat de N49/A11 geen verdere economische ontwikkelingsas kan worden.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik stel voor om het amendement niet goed te keuren.

De beleidsdoelstelling uit het RSV wordt gevolgd in het PRS in dit geval en het is niet logisch om elementen van een beleidsvisie in een bindend gedeelte van een structuurplan in te schrijven.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij gaan het amendement ook niet goedkeuren.

Ik stel vast dat er daar een aantal lokale bedrijventerreinen zijn, dat men bij het omvormen van de N49 tot een verkeerslichtenautosnelweg op een bijzonder spijtige manier te werk gaat en men zelfs een aantal op- en afritten laat verdwijnen door juist te zorgen voor extra verkeersproblemen via parallelwegen.

Ik denk dat als een lokaal bedrijventerrein zich vlakbij een oprit van een autosnelweg bevindt het een voordeel is. Het kan toch niet de bedoeling zijn van ver weg van autosnelwegen bedrijven te hebben die moeilijk te bereiken zijn.

Dus de grootschalige inname van het noordelijke openruimtegebied zien wij zeker niet zitten. Links en rechts naast een autosnelweg is juist de beste locatie voor een lokaal bedrijventerrein. Dat is toch veel beter dan een bedrijventerrein ergens in een binnengebied waar helemaal geen verbinding is.

Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is inderdaad de visie van het Vlaams niveau om het aantal op- en afritten langs de N49/A11 te beperken. Die parallelwegen hebben juist de bedoeling om het lokaal personenverkeer te vergemakkelijken. Als we heel die sliert, heel die snelweg, met zijn beperkt aantal op- en afritten, niet gaan inperken, gaan we een overbelasting krijgen van die parallelwegen en ook een inname van het landbouwgebied dat grenst aan die parallelweg.

We gaan de functie waarvoor die parallelwegen ontwikkeld zijn - het gemakkelijker maken van het bewonersverkeer tussen dorpen die geen gebruik meer kunnen maken van de op- en afritten - verder belemmeren.

Dank u.

Stemming

**AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE KLUISBERGEN
(P. 362)**

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De gemeente Kluisbergen is door het Vlaams gewest aangeduid als "specifiek economisch knooppunt". Gezien de schaal van de gemeente was dit niet echt de meest voor de hand liggende keuze. Ook de gemeente zelf zit niet te wachten op grote oppervlakten nieuwe bedrijventerreinen. In het advies van de gemeente staat : "De gemeente wenst geen grote ontwikkelingen van economische activiteiten in de gemeente. De invulling van bestaande reserves wordt eveneens als maximaal beschouwd."

Dus geen nieuwe bedrijventerreinen, zo vraagt de gemeente Kluisbergen.
Een regionaal bedrijventerrein, ook al gaat het maar om 10 hectare, is voor een gemeente als Kluisbergen een grote economische activiteit.

Vanuit de bestendige deputatie wordt er bij het Vlaams gewest sterk op aangedrongen om Zulte-Kruishoutem bij herziening van het RSV te erkennen als "bijkomend specifiek economisch knooppunt" omdat er potentie is en de lokale vragen daar groot zijn.
Maar terzelfder tijd zal de deputatie, na overleg met de gemeente Kluisbergen, ook bij het Vlaams gewest kunnen aandringen om de druk van "specifiek economisch knooppunt" weg te nemen, want dit blijkt ook duidelijk uit het advies dat de gemeente zelf geeft.

Dit is dan weer een illustratie van hoe de deputatie langs de ene kant alles in het werk stelt voor meer beslag op de open ruimte, maar het totale plaatje uit het oog verliest en een aantal logische vragen niet meeneemt.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De discussie over de economische knooppunten zal moeten gevoerd worden bij het in herziening stellen van het RSV en er zijn inderdaad een aantal problemen.

Ik denk dat het nuttig zou zijn dat we het geheel van die punten gezamenlijk kunnen opnemen om tot een totaal nieuwe visie te komen daarover. Het is zo dat in bepaalde provincies meer dan de helft van de steden en gemeenten hetzij als stedelijk gebied hetzij als economisch knooppunt weerhouden zijn en we stellen vast dat dit in Oost-Vlaanderen maar voor één derde van de steden en gemeenten het geval is.

Ik stel voor dat we die discussie globaal voeren met de Vlaamse regering en dat wij Kluisbergen voorlopig handhaven als economisch knooppunt.
Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uiteraard moeten we het hele plaatje bekijken, maar dat impliceert naast het nu duidelijke standpunt Zulte-Kruishoutem willen we als specifiek economisch knooppunt. Neem dan ook de subsidiariteit ernstig alsook de vraag van Kluisbergen, met name "voor ons is het teveel wat nu voorzien is". Zeg dat ook duidelijk.
Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel voor dat we de globale discussie voeren met Vlaanderen op dat niveau. Oost-Vlaanderen is op het gebied van de economische knooppunten zeker niet goed bediend geworden in het RSV en we moeten de discussie globaal kunnen voeren.
Dank u.

Stemming

C. amendementen betreffende het hoofdstuk "Gewenste openruimtestructuur"

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE HET DOMEIN PUYENBROECK (TOERISME EN RECREATIE P. 344)

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Naast de stedelijke gebieden, het E17-netwerk en de specifieke economische knooppunten wordt ook het provinciaal domein Puyenbroeck, met de omgeving in Wachtebeke-Lochristi-Lokeren, geselecteerd als gebied van primair toeristisch-recreatief belang.

In deze gebieden is uitbreiding en inplanting van hoogdynamische toeristische infrastructuur mogelijk. Dit betekent infrastructuur die "in haar onmiddellijke omgeving sterke veranderingen en dynamiek teweegbrengt in de wijze van functioneren van de bestaande ruimtelijke en sociaal-economische structuur en daardoor in belangrijke mate het bestaande ruimtegebruik wijzigt".
Dat betekent dat het hier over ernstige, stevige recreatie gaat.

Als er gezocht wordt naar locaties voor permanente omlopen voor gemotoriseerde sporten kijkt men ook in eerste instantie naar de gebieden van primair recreatief belang.

Puyenbroeck ligt tot nader order in het noordelijk openruimtegebied. Ik heb daarnet bij een vorig amendement al de krachtlijnen van het beleid voor dat noordelijk openruimtegebied uiteengezet. Het bieden van ontwikkelingsmogelijkheden voor de openruimtefuncties, de versterking van het landschap, de beperkte toegankelijkheid op vlak van mobiliteit en het beperken van de economische ontwikkeling tot de lokale schaal zijn krachtlijnen die in dit ontwerp staan voor het noordelijk openruimtegebied.
Als we dan zien dat die hoogdynamische recreatie de sociaal-economische structuur en ook het ruimtegebruik terdege zal wijzigen, gaat dat hier tegen in.

Dus de mogelijke gevolgen van de aanduiding van Puyenbroeck als gebied van primair recreatief belang staat dus haaks op de ontwikkelingsperspectieven voor het gebied.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De selectie van de gebieden van primair toeristisch-recreatief belang was een beleidskeuze ingegeven door de bezorgdheid om aan het provinciaal domein de mogelijkheid te geven om verder te ontwikkelen.
Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat er hem natuurlijk om welke ontwikkeling.

De ontwikkeling zoals die gedefinieerd wordt voor een zone van primair toeristisch-recreatief belang voor hoogdynamische recreatie past niet op de ligging en op de ideeën die voor Puyenbroeck gewenst zijn.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik stel voor het amendement te verwerpen, Mijnheer de Voorzitter.

Stemming

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE HET WATERTOERISME (TOERISME EN RECREATIE)

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De aandacht voor het watertoerisme is zeer groot in dit ontwerp van structuurplan. Nochtans is dit soort toerisme maar voor een beperkt publiek weggelegd. Bovendien is de impact op de natuur veelal groot. Bij de uitbouw van dit watertoerisme moet men er rekening mee houden dat de oeverstructuren dikwijls niet bestand zijn tegen de golfslag die de boten veroorzaken. Momenteel treedt er reeds oevererosie op langs tal van kanalen die bij de uitbreiding van het watertoerisme alleen maar zal toenemen. Het is ook gewenst dat men probeert om op waterlopen waar nu geen watertoerisme is zoveel mogelijk de boot af te houden.

Wat ons betreft : concentreer uw watertoerisme op een aantal grotere stromen, maar bouw ook het voorzorgsprincipe in.

Voor de gebieden die aangeduid zijn als habitatrictlijn, vogelrichtlijn of VEN-gebied vragen wij concreet om het watertoerisme van het water te houden tijdens het broedseizoen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel vast dat dit amendement echt niet thuishoort in een structuurplan als dusdanig en ik stel dan ook voor de voorgelegde tekst niet goed te keuren.
Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is uiteraard een amendement dat een ruimtelijke impact heeft. We zeggen duidelijk voor welke gebieden we het beleid willen differentiëren, namelijk voor die ruimtelijke gebieden die als habitatrictlijn, vogelrichtlijn of VEN-gebied zijn aangeduid.
Dus een ruimtelijk structuurplan met een amendement met implicaties op de ruimte.
Dank u.

Stemming

DEBATTEN

D. amendementen betreffende het hoofdstuk "Gewenste mobiliteit en lijninfrastructuren"

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER DE PADT

De heer De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb drie amendementen ingediend waarvan ik er twee zal terugtrekken, namelijk het amendement met betrekking tot de N495 en N493.

Ik had over het hoofd gezien – en daar moet ik op eigen borst kloppen – dat we in ons eigen mobiliteitsplan deze wegen van lokaal belang hadden geselecteerd. Ik wou hier wat gas bijgeven, wat in strijd zou zijn met de autonomie van onze eigen stad of gemeente. Daar moet ik ootmoedig toegeven dat we hier te voortvarend zijn geweest.

Wat de N460 betreft, zijnde de verbinding tussen Geraardsbergen en Ninove, blijf ik aandringen om deze bijkomend te selecteren als secundaire weg van type II omdat het een ontsluitingsweg is. Het is een gewestweg die een bedrijventerrein ontsluit en de verbinding tussen Ninove en Geraardsbergen zeer zwaar verzekert.

Ik denk dat het terecht zou zijn moest men hier die bijkomende selectie weerhouden.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben de zaak zeer grondig laten onderzoeken en het voorstel om de N460 op te nemen als secundaire weg type II zou kunnen aanvaard worden vermits de N460 geen volledig gelijklopende functie heeft met de N8, daar, in de buurt.
Ik stel dan ook voor om het amendement te aanvaarden.
Dank u.

Stemming

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE N41 (P. 427 EN 462)

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De doortrekking van de N41 in zuidelijke richting van de N47 tot de R41, dus van Lebbeke tot Aalst, is in het voorontwerp opgenomen als een nieuw aan te leggen weg.
Deze secundaire weg – die secundair is geworden omdat hij niet weerhouden was als primaire weg in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen om een aantal duidelijke redenen - zal zorgen voor een nieuwe noord-zuidverbinding, wat een maasdoorsnijding zal betekenen en in feite een alternatief kan vormen voor de E17-R4-E40.
Het zorgt bij manier van spreken voor een sluipweg voor verplaatsingen binnen de Vlaamse Ruit.

Als er iets niet gewenst is volgens de principes van het Structuurplan Vlaanderen is het uiteraard alternatieven gaan creëren voor de grote primaire routes.

De invloed van de doortrekking van de N41 op de waterbuffercapaciteit van het Denderbellebroek is ook overduidelijk. Rond de jaarwisseling stond een heel groot gedeelte van het ingekleurde tracé onder water. Met andere woorden – en het is nog niet zolang geleden dat we het waterdebat hier voerden - is dit één van de duidelijke voorbeelden waar we met de nieuwe aanleg van wegen, met nieuwe verharde ondergrond de waterbergingscapaciteit gaan verminderen.
Zolang voor deze waterproblematiek, die algemeen erkend wordt, geen oplossing is uitgewerkt en er bijvoorbeeld ook geen watertoets is gebeurd, is de aanleg dan ook onverantwoord.

Ook vanuit het mobiliteitsoogpunt is dit voor ons geen goede zaak.
Vandaar het amendement om de doortrekking van de N41 tot Aalst te schrappen.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De selectie is hier gebeurd volgens de principes en de filosofie van het RSV. Het gevaar voor maasverkleining mag geen aanleiding zijn tot niet-selectie van een weg, wel tot maatregelen om de maasverkleining te voorkomen. Hiermee bedoelt men dat er maatregelen moeten genomen worden om te beperken dat er doorgaand verkeer zou zijn via de N41 tussen de E17 en de E40.
Ik stel voor om het amendement niet te aanvaarden.
Dank u.

Stemming

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE N444 (P. 424)

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De bestendige deputatie is volgens de nieuwste versie van het voorontwerp bereid om in te gaan op de vraag van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke om, onder bepaalde voorwaarden, een omleidingsweg aan te leggen en dit te voorzien in het ontwerp provinciaal structuurplan.
Nu zijn er heel wat redenen waarom een ringweg of een verdeelweg hier geen goede oplossing is. Naast de invloed op het landbouwareaal, het milieu, de natuur en de waterafvoer betekent deze verdeelweg vooral dat de laatste open ruimte in het centrum van Merelbeke voor de bijl gaat. Het bewaren van de open ruimte en het tegengaan van de verdere versnippering van die open ruimte moet nochtans één van de cruciale doelstellingen zijn van structuurplanning.

Ook verkeerstechnisch is de aanleg van een zogenaamde verdeelweg geen oplossing voor het bestaande probleem. We durven hier zelfs de voorspelling doen dat de aanleg van een verdeelweg enkel nog tot meer files zal leiden.

De bestendige deputatie volgt de vraag van de gemeente, maar met nauwelijks enige inhoudelijke motivatie en zonder afweging te maken van de voor- en nadelen van de aanleg van een verdeelweg. Bovendien beschikt de gemeente Merelbeke nog niet over een goedgekeurd mobiliteitsplan. De provinciale Auditcommissie heeft een aantal voorwaarden verbonden aan de realisatie van deze verdeelweg. Het komt erop neer dat :

- de verdeelweg er pas mag komen nadat de R4 zal zijn doorgetrokken ;
- het plan geregeld moet geëvalueerd worden ;
- er maatregelen moeten worden genomen om de nadelige effecten – sluijverkeer – te remmen.

Deze voorwaarden hebben een aantal duidelijke gevolgen.

De doortrekking van de R4 zal er niet komen vóór 2008. Het heeft dus geen zin om die verdeelweg nu in te schrijven omdat we op zijn minst in 2007 het structuurplan zullen herzien. Zolang het vandaag goed te keuren plan loopt, zal er aan de situatie en aan de voorwaarden niets veranderen.

Vandaar de vraag om bij de selectie van de secundaire wegen type II de gemeentelijke verdeelweg van Merelbeke tussen R4 en N444 te schrappen.
Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het PRS wordt gesteld dat indien de verdeelweg er komt de doortocht van Merelbeke niet meer als secundaire weg geselecteerd wordt. Het probleem dat de collega hier in een amendement heeft voorgelegd, is besproken en toegelicht op de laatste plenaire commissie.
Ik stel voor het amendement niet te aanvaarden.
Dank u.

Stemming

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE N466

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De N466 verbindt de Gentse Ring met de E40 in Baarle en gaat door Drongen.
Deze N466 wordt meer en meer gebruikt door het verkeer op de R4 dat naar de E40 wil in plaats van gebruik te maken van de daarvoor voorziene Pégoudlaan.
Deze laatste is een primaire weg van categorie I en moet volgens het RSV fungeren als prioritaire weg tussen de R4 en de E40.
Daarom is een decategorisering van de N466, tussen R4 en E40, aangewezen.
Met dit amendement vragen wij om op te nemen dat de provincie aan het Vlaams gewest die vraag tot decategorisering stelt.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega,
In verband met wat voorgesteld wordt, stelt er zich een probleem in die zin dat de selectie gebeurd is in het RSV en als dusdanig verder werd uitgewerkt in het ROM-project wat betreft het streefbeeld R4 Zuid.
Deze weg verbindt de R4 met de E40 en moet dat in de toekomst verder blijven doen.
Ik stel dan ook voor het amendement te verwerpen.
Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik versta de redenering, maar het bindend gedeelte van dit structuurplan geeft een hele opsomming van wensen en vragen die we vanuit de provincie aan het Vlaams gewest gaan stellen wat betreft opwaardering of decategorisering van een aantal wegen.
Dus in dit rijtje hoort ook dit amendement wel thuis.
Dank u.

Stemming

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER LAMPAERT

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het gaat over een gewestweg, de N461, een gewestweg die het Meetjesland verbindt met de E40. Deze gewestweg werd niet geselecteerd als secundaire weg en is één van de weinige gewestwegen die niet geselecteerd werden. Ik heb dit punt reeds vaak aangehaald in de commissies.

Er is uiteindelijk een kleine aanpassing gebeurd. Op het kruispunt van de autostrade heeft men de op- en afrit erkend als secundaire weg. Maar het is natuurlijk, spijtig genoeg, onvoldoende.

De bestaande weg - met uitzondering van de bruggen, want de bruggen zijn allemaal goed gebouwd om heel stevige wegen op aan te sluiten - is vandaag beperkt in breedte. Al vele jaren dringen wij aan bij de Vlaamse overheid om deze weg te verbreden tot een aanvaardbare breedte.

Ik zou de kritiek van daarjuist kunnen aanhalen, maar ik ga dat niet doen. Ik hoop dat men bij de administratie zal inzien dat de N461 een volwaardige secundaire weg moet worden met een goed uitgerust fietspad.

Deze weg is niet alleen belangrijk voor verbindingen met industriezones in de omgeving en met de goede verbinding van de autostrade, maar is ook belangrijk voor de ontsluiting van het westelijk openruimtegebied en is eveneens een belangrijke ontlasting van de autostrade tijdens de zomermaanden wanneer het verkeer van de kust komt. Waar men vroeger altijd over Zomergem en Lovendegem moest komen, is men uiteindelijk deze weg gaan gebruiken naar de autostrade toe.

Ik heb ook begrepen dat dit amendement hier vandaag niet veel kans maakt om goedgekeurd te worden, dus ik trek het beter in. Ik zal mij houden aan wat ik daarjuist verteld heb, gebruik makend van het openbaar onderzoek.

Als u het mij toch nog toestaat, Mijnheer de Voorzitter, zou ik van deze openbare vergadering gebruik willen maken om mijn spijt uit te drukken dat het Schipdonkkanaal door het RSV werd geselecteerd als een hoofdwaterweg.

Dit is natuurlijk geen materie meer voor de provincie, maar ik had veel liever gehad dat de provincie Oost-Vlaanderen in haar structuurplan vandaag uitgebreid over het Schipdonkkanaal sprak als een mooie vaart met toeristische recreatieve mogelijkheden.

Het spijt mij, maar ik denk dat ik dat laatste verhaal zal moeten gaan vertellen in het Vlaams parlement. Dank u.

E. amendement betreffende windturbines

AMENDEMENT INGEDIEND DOOR DE HEER MENDONCK NAMENS DE AGALEV-FRACTIE BETREFFENDE DE LOCATIES VOOR WINDTURBINES

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het gebruik van alternatieve energiebronnen en het ondersteunen daarvan komt in het beleid van heel Vlaanderen, van alle gemeenten, terug in diverse vormen. Omstandigheden creëren om de ontwikkelingen op het vlak van duurzame energie en alternatieve energiebronnen volop te ondersteunen, is van cruciaal belang.

Wat betreft de windenergie heeft de Vlaamse regering op 17 juli 2000 reeds een omzendbrief opgesteld waarin zij duidelijk het kader aangeeft van wat kan op welke plaatsen, welke omvang van windturbines en wie daarvoor verantwoordelijk is. Het geeft duidelijk het afwegingskader en de randvoorwaarden mee voor de inplanting van windturbines.

Er is een windkaart van Vlaanderen waarop duidelijk staat dat het noorden van onze provincie een aantal belangrijke potentiële inplantingsplaatsen heeft voor windturbines.

De provincie heeft op het vlak van vergunningen een bevoegdheid en zij kan vergunningen weigeren of goedkeuren. Maar zij heeft ook de belangrijke bevoegdheid om locaties aan te duiden in ruimtelijke uitvoeringsplannen waar het middentype van windturbines mogen komen.

Het is een belangrijke opdracht op een specifiek domein waar wij ons nu echt eens als provincie waar kunnen maken. Het is een belangrijk domein waar we kunnen zeggen: "We laten ons niet aan het handje houden door de Vlaamse overheid tot alles 100 % duidelijk is en perfect afgelijnd is wat we nu wel en niet mogen". Neen, wij nemen het voortouw en zeggen nu reeds: "We gaan in de uitvoeringsplannen goede locaties in onze provincie aanduiden waar windturbines mogen komen."

Ook hier speelt men de bal weer door en mist men de kans om een beleid te voeren. Men schrikt terug. Nog niet alles is duidelijk, maar men zet geen stap vooruit.

DEBATTEN

De provinciale overheid heeft hier een belangrijke opdracht en wij vragen dan ook dat ze die waarmaakt. Wij vragen om toch uitspraken te doen over de windturbines en om in dit ontwerp van structuurplan op te nemen dat we in ruimtelijke uitvoeringsplannen deze opdracht ook waarmaken.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Misschien zult u binnenkort gelijk halen in deze materie, Collega, maar op dit ogenblik is er tussen het kabinet van de minister en de provincies een discussie bezig over wie wat doet in deze materie. Dat geldt trouwens ook zo voor de geluidsproducerende sporten, voor de golfterreinen, de ULM-vliegvelden en de rioolwaterzuiveringsinstallaties.
Eens er daar duidelijkheid over bestaat, zou dat kunnen opgenomen worden in het PRS. Maar die discussie is op dit ogenblik bezig met het kabinet van de minister.
Dank u.

De heer Mendonck

Helemaal tot slot, Mijnheer de Voorzitter.
De vergelijking met de golfterreinen is mooi.
Hebben wij gewacht om initiatieven te nemen en uitspraken te doen en voorzetten te geven en financiën te reserveren tot duidelijk was wat er op Vlaams niveau aan welk bestuursniveau toegewezen werd ?
Neen.
Ik denk dat wij hier de kans hebben om ons als provincie waar te maken en effectief duidelijk te maken welk beleid wij voor staan.
Dank u.

Stemming

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal zeer kort zijn, want het uur is gevorderd en het aantal moedigen dat aanwezig is, is aan het slinken.

De oefening die we gemaakt hebben is een evenwichtige oefening. We zullen nooit iedereen volledig voldoening kunnen geven in het geheel. De beperkingen die ons door het RSV zijn opgelegd, zijn nu eenmaal de beperkingen die ons door het RSV zijn opgelegd. We moeten ervoor zorgen dat Oost-Vlaanderen bewoonbaar is, dat er tewerkstelling is, dat er natuur is en dat er recreatie is. Wij hebben getracht daarvoor te zorgen. Wij hebben getracht :

- richtlijnen te geven, maar niet te streng te zijn ;
- een indeling te maken van ons gebied, rekening houdend met de omstandigheden, met de lokale verschillen die er zijn.

Dat is een stap in het planningsproces en straks komt het openbaar onderzoek. Ik wil toch duidelijk stellen aan degenen die opmerkingen gemaakt hebben over dat openbaar onderzoek dat er vanuit het provinciebestuur een voorlichtingscampagne zal gevoerd worden naar de burger, want juist in dat openbaar onderzoek is het de burger die aan bod komt naast de openbare besturen die zich opnieuw kunnen uiten. We zullen dus een zo goed mogelijke en een zo uitgebreid mogelijke communicatiestrategie hanteren om de Oost-Vlaming te betrekken bij dat openbaar onderzoek. Die opmerking is hier vanuit vele zijden gevallen.

Wij weten dat structuurplanning een continu proces is en wij weten ook dat er om aan structuurplanning te doen een aantal aanvullende zaken zijn. Zo heeft men bij het begin van de structuurplanning gesteld dat er niet alleen een decreet op de ruimtelijke ordening, maar ook een gronddecreet nodig was dat onder andere de onteigeningen zou regelen, de planbaten en planschades zou regelen, de werking van de rooilijn opnieuw zou definiëren, enz.
Dat decreet is er niet.

De uitspraak die ik nu ga doen, is geen politieke uitspraak.

In 1997 is het RSV gestemd. Nu wordt het uitgevoerd. Misschien vanop Vlaams niveau in een andere politieke context, maar het wordt uitgevoerd. Wij hebben allemaal onze contacten met Brussel. Wij weten wat er daar gebeurt en wat er daar leeft.

Wanneer er dringende behoeften zijn, zal iedereen vanuit zijn eigen visie en vanuit zijn eigen ingesteldheid ongetwijfeld daarop reageren.

Wij zijn het provinciaal niveau en wij werken, onafgezien van wat de samenstelling is in Brussel of wat de ideeën zijn in Brussel, binnen een politiek kader dat voor ons geschikt is.

Alle kritiek vanuit alle kanten - wanneer die gefundeerd is - is welkom. Wanneer we daar rekening kunnen mee houden binnen een algemeen kader houden we daar rekening mee. Helaas - of misschien gelukkig - is een structuurplan geen optelsom van een aantal individuele behoeften van individuen of van gemeenten of van belangengroepen als dusdanig.

Ik ga hier niet ten gronde ingaan op een aantal individuele opmerkingen. Trouwens, een aantal van de interpellanten hebben ons op dit ogenblik ook al moeten verlaten, Mijnheer de Voorzitter.

Ik denk dat we nu kunnen overgaan tot de stemming.

Dank u.

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wij hebben daarstraks persoonlijke tussenkomsten gedaan. Kunnen wij daar dan ook een persoonlijk antwoord op krijgen, hetzij schriftelijk, hetzij op een andere manier ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat dit een heel terechte vraag.

Ik heb hier een heleboel tussenkomsten gekregen die - in tegenstelling tot wat er in het begrotingsdebat gebeurt - vrij gekomen zijn uit de bespreking en ik heb heel wat luistergenot mogen beleven.

Bezorg mij de teksten en ik zal voor schriftelijke antwoorden daarop zorgen. Zo niet zijn we nog voor een paar uur weg, vrees ik.

Dank u.

De heer Voorzitter

Er zijn hier inderdaad een zevental tussenkomsten geweest waarvan er geen tekst bestaat.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik heb wel de tekst van mijnheer Van Pée gekregen, Mijnheer de Voorzitter, en ook deze van mijnheer Liebaut.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We hebben heel de namiddag gedebatteerd over een zo belangrijk iets als het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan en het moet ons toch van het hart dat het eigenlijk ontgoochelend geweest is.

Twee amendementen van de meerderheid zijn aanvaard en alle amendementen van de oppositie zijn verworpen. De argumentatie vonden wij persoonlijk vaak heel zwak.

Ik heb de indruk dat men het debat hier niet echt is aangegaan en het niet echt constructief heeft willen voeren.

DEBATTEN

Wij betreuren dit.

Wij gaan nu over tot de stemming en de meerderheid is niet in aantal.

Wij, van de oppositie, kunnen allemaal naar buiten lopen en dan wordt het punt niet goedgekeurd.

We gaan dit niet doen. We gaan een tegenstem geven om ons duidelijk te maken en om aan te tonen dat we nog altijd bereid zijn om op een constructieve manier aan politiek te doen, wat we niet altijd van de meerderheid kunnen verwachten.

We zullen dus blijven en we zullen tegen stemmen.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik moet gedeeltelijk akkoord gaan met wat collega van Hecke hier stelt.

Ik was van plan om voor de stemming nog heel kort diegenen te danken die gebleven zijn om aan de stemming deel te nemen. Ik wou ook – maar dat is hier ook al door een aantal sprekers gedaan – mijn erkentelijkheid uitdrukken voor het voorbereidende werk dat door onze administratie is gebeurd. Onze administratie heeft heel ernstig en met overgave gewerkt aan deze tekst.

Wanneer ik u straks vraag om deze tekst goed te keuren, weet ik dat daar eerlijk en open en over de disciplines heen aan gewerkt is.

Collega, u hebt voor 100 % gelijk wanneer u betreurt dat zovele collega's op dit ogenblik niet meer bij ons zijn voor dit belangrijk onderwerp.

Straks komt in de Vlaamse raad het provinciedecreet ter sprake waar onder andere zal gesproken worden over de cumulbeperkingen. Ik denk dat we duidelijk moeten stellen dat we daarbij niet alle mensen over dezelfde kam mogen scheren. Ik zie hier burgemeesters en schepenen aanwezig onder ons die tot op het laatste moment blijven om aan de stemming deel te nemen. Ik zie ook dat er mensen verdwenen zijn die helemaal geen uitvoerend mandaat hebben maar die het verkiezen om toch om 16 00 uur hun boterhammetjes te gaan eten.

Dus als we daarvan een evaluatie maken, laten we dan niet lineair oordelen over die zaken. Maar het is nodig dat degenen die een provinciaal mandaat willen opnemen dat provinciaal mandaat ook ernstig nemen.

Ik sluit mij aan bij de kritiek die u geeft.

Dank u.

Stemming

EINDE VAN DE ZITTING